BIBLIOTECA CENTRALA „ASOCIAȚIUNII" SIBIIU
BIBLIOTECA „ASTRA" SIBIU

ANUL I No. 3. | 6 pagini 3 lei | Miercuri 24 Februarie 1937

BUNA VESTIRE

ZIAR LIBER DE LUPTA SI DOCTRINA ROMANEASCA

Directori: DRAGOȘ PROTOPOPESCU, TOMA VLADESCU

Redacția și Administrația: BUCUREȘTI, Bulevardul Elisabeta 12, etaj II.

TELEFOANE: Direcția Administrația 4-85.82; Redacția 4-84.54

ABONAMENTE: Comunele urbane . . . 700 lei anual; Comunele suburbane și rurale . . . 500 „ „

Congresul gloabelor

Mi-e greu — după articolul admirabil al lui Toma Vlădescu de eri — să revin asupra hilariantei întâmplări din strada Corăbiei.

Dar nețiinând să devin cronicar cinematografic permanent al ziarului acestuia, ci să-mi păstrez situația pe care am apucat-o, mă văd silit să revin asupra unei teme grase de ajuns ca să mulțumească toată lumea, oficială sau ne.

Așadar gloabele universitare național-țărăniste (cer scuze la doi-trei pentru această denumire, pe ceilalți îi rog s'o accepte și să fie bucuroși că le ofer numai atât) s'au întrunit la Clubul din strada Corăbiei ca să statueze asupra măsurilor de luat în privința tineretului.

Insistăm asupra acestui lucru fiindcă, unic în cinismul lui cretin, el ne dă cheia congresului, cheia întregei probleme.

Cum, domnule profesor universitar, nu-ți faci cursul, îți bați joc cu epicureică lipsă de onestitate de catedra ta, fiindcă e cunoscut că Iașul universitar, care cu mare majoritate e național țărănist, e în acelaș timp centrul cel mai neglijat de profesori. Citiți broșura unui profesor universitar local, Giorge Pascu, și veți afla date nemaipomenite asupra moralității și incapacității celor mai mulți din profesorii ieșeni internaționali-țărăniști. Veți afla că Universitatea din Iași este aceia unde, sub ultima guvernare internațional-țărănistă, un an întreg — repet, un an întreg — nu s'a putut întruni consiliul facultății de litere, fiindcă majoritatea profesorilor erau internațional-țărăniști și băteau zilnic scările ministerelor la București, iar la Iași era imposibil să se întrunească mai mult de patru membrii ai facultății.

Citiți sau treceți pela Iași și veți afla că au fost cazuri la această universitate când profesorii s'au înjurat — e adevărat, nu de lucruri sfinte, fiindcă sânt atei! — dar de mamă, în plin consiliu profesoral și s'au așteptat cu bâta la poarta universității ca să se bată, după cum s'au pălmuit, stratagema dela poartă nereușind, în plină stradă Lăpușneanu.

Eu numai pentru un lucru ca acesta aș închide localul, și aș trimete pe docții universitari să țină cursuri de sericicultură la Ada-Kaleh.

Dacă acesta e sufletul (ori poate un profesor universitar n'are nevoe de așa ceva?) care e autoritatea științifică a acestor domni? Cei mai mulți dintre dânșii, genii la douăzeci de ani când își făceau teza compilată din streini, ratați intelectuali la 30; și de atunci, fără o carte serioasă la pasivul lor, descompunându-se lent, începând săracii să miroasă, în așteptarea portofoliului măcar subsecretarial.

Așadar: domnii aceștia singuri își reneagă catedra, pleacă de fapt din universitate; dar vor ca studenții să creadă mai departe în ei, să vină după ei! Și să vină — au neobrăzarea să o spună — nu la universitatea unde ar găsi numai umbra lor tristă pe pereți — ci să vină după ei, în partid! Toată tema congresului a fost: cum să atragem pe studenți la democrație.

Ascultați proxenitism universitar, ascultați sobor de țațe care se dau după colțul străzei Corăbiei și fac cu mâna la tineri să intre înăuntru.

Dacă congresul universitar internațional țărănesc a fost alt ceva, spuneți-mi-o, ca să fac mea culpa.

Mă închin Iașului cultural, ne e dragă cetatea aceasta vizitată pururi de Istorie și zilnic părăsită de câte un cărturar, dar n'am vocabular de ajuns ca să-l arunc în fața profesorilor care după ce l-au omorât sufletul, vin să-și apere mandatele de deputat și aspirațiile de miniștrii la club, la București.

Uitasem: la congresul universitar citat a participat, nu se știe de ce, și Ion Mihalache.

DRAGOȘ PROTOPOPESCU

La căpătâiul martirilor

GUVERN FARA OPOZIȚIE

Guvernul Tătărescu a fost, cel puțin până la accidentul din urmă, un guvern fericit. Iar la fericirea sa a contribuit în mare măsură opoziția.

Pentru cine urmărește în special atitudinea partidului național - țărănesc, o constatare se înfățișează ca evidentă: țărăniștii nu au făcut nici o opoziție, *dar niciuna*, guvernului Tătărescu. Căci nu va putea socoti cineva ca opoziție «campaniile» rămase în cercul celor șease cititori ai oficiosului *Dreptatea*.

Cine își aduce aminte de guvernarea dela 1922—1926 a lui Ion și Vintilă Brătianu, acela știe ce este o acțiune de opoziție. Atunci țărăniștii, virgini politicește, au desfășurat o energie, o înverșunare și o vehementă care-i făcea o adevărată opoziție, demnă în cadrul etic al lumii politicianiste, — de toată admirația și de tot respectul.

Dar de ce în cursul acestor trei ani din urmă țărăniștii au fost atât de inexistenți? Desigur, întâi, fiindcă și-au pierdut acea autoritate care singură îi dă dreptul cuiva să atace. Iar, în al doilea rând, fiindcă au crezut mai prudent să pactizeze cu guvernul în fața unei primejdii, care se arăta la orizont deopotrivă de amenințătoare pentru amândouă părțile.

Ei au înțeles că problema politică se pune astăzi în alți termeni și că țara vie și tânără — deopotrivă de depărtată sufletește și de țărăniști ca și de liberali, — stă gata să-i elimine și pe unii și pe alții prin acelaș gest liniștit, dar vânjos.

VESTITOR

„Naționalismul nu se importă" și alte idei...

Mi s'a spus nu fără felicitările de rigoare (merci!) că articolul meu de ieri care asmuția câinii pe cârdul de universitari obezi, solemni, somnoroși, triști și glumeți din str. Corabiei, ar rămâne totuș numai pamflet, atâta timp cât refuză să discute ideile acestor domni cari poate nu sunt atât de melancolici, nici atât de amuzanți — nici atât de obezi! — de vreme ce s'au strecurat câteodată chiar prin gămălia de ac a articolului 81 până la catedra lor universitară...

Bine... Dar vreau mai întâi să se constate cruzimea cu care sunt obligat să discut «ideile» d-lui Mihalache și ironia care-mi propune ca temă de meditație «referatele» d-lui Mișu Ralea!

Cu toate astea mă supun... Hai să pornim la idei — vreau să spun în str. Corabiei. De altfel am promis-o de ieri.

Cel dintâi, cum știți, a luat cuvântul d. Ion Mihalache, universitar onorific probabil și dela care e drept că d. Pogoneanu de pildă, sau d. Răducanu, sau chiar d. Rădulescu-Mortu pot învăța cel puțin acordurí gramaticale. Dar d. Mihalache n'a fost singur — și e păcat! Cu el ar fi mers mai ușor, fiindcă niciodată d-lui Mihalache nu i se poate replica nimic... Simți că totul e inutil. Și atunci te mulțumești să te uiți la el, să-l privești — dar pleci totdeauna puțin mai trist, decât înainte de a-l fi văzut... In aceeași asistență însă — citez după Dimineața — au mai cugetat și domni cari se chiamă Eugen Aburel, Andrei Oțetea, Florov, dr. Medeea Niculescu (eminentă gânditoare-mamoș) sau d. I. Plăcințeanu care trebue să fi avut și el foarte multe de spus. A. cu ăștia este puțin mai greu... Ei au și diplome, nu ca d. Mihalache care nu are decât cărare. Și d. Oțetea, ca d. Aburel și ca d. Plăcințeanu se găsesc, cum vedeți, în fața generației noui... Lucrul e foarte grav! D-na dr. Medeea, pe care cu siguranță așa a văzut-o Corneille — moi, dis-je, et c'est assez... — ajuta și dânsa cu maeutica ei, la nașterea acestei gândiri, din Plăcintă, din Oțet și din Aburel!. D-na Medeea, știți bine, coboară din Euripide, trece pela Seneca, pe la Corneille și ajunge la Mihalache!

Ei dar acum, mai repede, mai repede, ce-au spus acești domni, aceste doamne?...

Dacă dau la o parte — și am datoria s'o fac — gândurile inspirate, juste, ale lui O. Han care, artist fiind, și mare artist, nu se desminte nici când se găsește la club, celelalte «referate» care s'au produs seamănă unul cu altul ca două picături de ploae (decât puțin mai murdare), ca două cărți de membrii la club prin care acești universitari isbuteau să nu mai fie decât simplii partizani ai celui mai plat partid! Și iată dece, dacă în oricare țară din lume, zece cărturari ajung ca să producă un manifest, bieții profesori din str. Corabiei n'au putut să enunțe mai mult decât simplele formule tocite ale unui program analfabet, demagogic.

Ei au venit mai întâi cu «referate» într'adevăr, și cu ochelari: asta trebue Românului de azi!

Și astfel unul dintre ei, privind cum vă spun, prin ochelari, a descoperit o idee: naționalismul nu se importă. Foarte bine — și în materie de import, d. Madgearu e liber să gândească ce vrea, de vreme ce nimeni nu se ocupă de el. Dar o întrebare totuș se pune: cine importă naționalism, cine se gândește s'o facă, cine are nevoe de această marfă specială care din fericire, cu fiecare generație de Români, crește foarte abundentă la noi?

A. știu bine, dacă unele cămăși seamănă cu altele de aiurea și se închid poate la aceeași butonieră, nasul de copoi al cutărui gânditor sedentar caută repede punctul de frontieră pe unde a intrat probabil sufletul românesc subt aceste cămăși colorate, sau odată cu ele... Dar nu știu un lucru, știu că tot ce țipă astăzi tinerii Românie! pe cele mai înalte poziții, a fost cântat cândva în versuri uitate de Eminescu, a fost spus de Simion Barnuțiu și de Kogălniceanu. Pe aceștia de unde i-am adus oare, dela Roma sau dela Berlin? Bieți profesori universitari cari ați pierdut Istoria în registrele dela club!

Sunt în Moldova, pe toată țara, formidabile «batalioane de asalt» cuziste, — le știu, le cunosc — uriașe forță de ordine națională care stăpânește spiritul public. Ele n'au voe cu toate astea să existe, fiindcă mi se pare că le-a avut și Hitler... Taberele de muncă, deasemenea, la noi s'au inițiat mai întâi. Dar când A. C. Cuza a spus că «au triumfat cuziștii în Germania», să știți că a fost aici o dureroasă epigramă, dar și un foarte melancolic adevăr. A. C. Cuza al nostru a precedat și el pe Hitler cu aproape un sfert de veac — e cam mult pentru un import atât de tardiv! — dar este astfel cu atât mai interesant să pricepem cum aceeași doctrină a fost asimilată frenetic de una din cele mai civilizate țări de pe glob. Aici e tot naționalismul nostru «de import»!

...E respirația de totdeauna a unui pământ oprimat. Sărmani dascăli obosiți de povara partidului! Plecați mai repede dela club! Nu găsiți aici decât registre murdare, pătate de mediocre ambiții. Duceți-vă mai repede acasă, în biblioteci — ca să vedeți acolo că naționalismul pe care astăzi îl osândiți, ignari, se găsește acelaș în cărțile ca și în sufletele noastre cele mai vechi...

TOMA VLADESCU

Funesta ignoranță a elitelor

de NICOLAE BOGDAN

O gospodărie cât de rudimentară, o intreprindere agricolă, industrială sau comercială cât de modestă, nu poate subsista decât cu condiția ca să țină seama în fie ce moment de realități. Gospodarul sau intreprinzătorul trebue să-și cunoască îndeaproape oamenii cu cari lucrează, marile conjuncturi ale pieții, trebue să țină seamă de trecut și să caute a prevedea viitorul.

Orice om din categoria aceasta, dacă nu se va strădui să obțină informațiuni rapide și exacte asupra a tot ce evoluiază în strânsă legătură cu gospodăria sau intreprinderea sa, va cunoaște mai devreme sau mai târziu, toate dureroasele neplăceri ale falimentului. Deci cu atât mai mult o organizație de stat, care este — sau ar trebui să fie — o înjghebare gospodărească de dimensiuni gigantice, are nevoie, pentru a putea subsista, de un serviciu de informații extrem de riguros, de precis și de obiectiv.

In statul ideal — care după noi este cel autoritar și totalitar — fie care cetățean trebue să se simtă ca o moleculă dintr'un organism uriaș. In acest cadru, individul poate fi în așa fel educat, încât să vadă în națiunea organizată și în organele sale conducătoare și reprezentative, o prelungire a propriei sale personalități morale. Iar orice atingere s'ar aduce demnității, onoarei, securității ori avuției naționale, să fie resimțită poate mai intens chiar, decât o jignire sau o lovitură ce i s'ar adresa personal.

Din nefericire nu tot aceiași educație se face cetățeanului în statul democratic și parlamentar actual, care începe a se vădi din ce în ce mai mult ca o simplă formă lipsită de viață și de spontaneitate creatoare. Statul acesta a ajuns un fel de mecanism hodorogit care nu mai simte, nu mai cugetă, nu mai are un sentiment clar al răspunderii și al prevederii. Elementele sale componente, ca și conducătorii săi, trăesc într'un mediu din ce în ce mai viciat, din ce în ce mai artificial. Iar națiunea care nu mai găsește în rezervele sale de vitalitate destulă putere de a reacționa și de a-și reajusta organizația de stat nevoilor și aspirațiunilor sale, moare aproape fără să bage de seamă.

N'am voi câtuși de puțin ca să ni se aducă acuzațiunea că teoretizăm și aceasta în paginile unei gazete unde n'ar trebui să-și găsească loc decât probleme de strictă actualitate. De aceea vom exemplifica adevărul de mai sus, cu câteva constatări grave, cu câteva realități dureroase de cari ne izbim în propria noastră țară la fiecare pas.

Prima constatare, a cărei extraordinară importanță nu va scăpa de sigur nici unui om inteligent și dotat cu puținel bun simț, este ignoranța pur și simplu inadmisibilă în care suntem ținuți, cetățeni și conducători deopotrivă, asupra realităților celor mai tragice din propria noastră gospodărie națională. Lipsa totală de informație asupra fenomenelor ascunse cari schimbă

(Continuare in pag. III-a)

D. MIHALACHE INTRE PROFESORI...

Reproducem cu ortografia presei comuniste, o parte din declarațiile domnului Mihalache la conferința profesorilor universitari internațional țărăniști:

«Mă declar satisfăcut, nu pentru că am ajuns la soluții practice, ci fiindcă, pentru prima oară, aici și acum (am zis!), s'a pus problema tineretului, cu competență (de candidați la binefaceri [illegible]), interes (de partid) și iubire (de putere).

Cred chiar că nu am atins adâncurile și (insondabile pentru internațional-țărăniști), că aspectele acestei probleme au fost mai conturate (în formă de coșmar).

Va trebui să continuăm a pune problema precis. A pune problema precis înseamnă a o rezolva pe jumătate. O vom pune precis și o vom rezolva, pe jumătate, ci în întregul ei.» (Logică, [illegible] Fără comentarii).

«FACATORUL DE EPISCOPI ȘI MITROPOLIȚI»...

d-rul Nicolae Lupu — după cum îl poreclii presa comunistă (competentă în materie bisericească...) — s'a hotărît să intre, triumfal, pe poarta Ierusalimului... comunist, călare pe d. Ion Mihalache.

DESPRE FUNIE IN CASA SPANZURATULUI...

D. G. Zane a declarat, tot la năzdrăvana conferință a profesorilor universitari internațional-țărăniști, următoarele: «Oricâte baraje am pune în calea generației tinere, de a activa pe teren social, nu vom reuși căci nu vom putea suprima entuziasmul acestei generații, care nu este un simplu fenomen românesc».

Am reprodus din presa comunistă.

«FIȘA INTELIGENȚII»...

La aceiași adunătură de pomină d. prof. Parhon a cerut crearea unei «fișe a inteligenții».

Un fruntaș internațional-țărănist a propus utilizarea acestei fișe la recrutarea cadrelor internațional-țărăniste. Profesorii, însă, au protestat zgomotos temându-se că nu vor mai avea, în forma aceasta, niciun partizan...

DOCTORUL FARA VOE

In drum spre marea jertfă

Insemnări de pe front ale comandantului legionar Neculai Totu

I.

— Spre Aravaca —

La orele 12, tocmai când luam masa, un ordin scurt, preparare și apoi benga, benga (fuga). Intr'o clipă toți suntem gata. 4 grenade, 150 cartușe, masca de gaze, bidonul, sacul și celelalte scule ostășești din care nu lipsește „sprijul pentru tango" — cum botezase Marin sticla cu benzină.

Secția 1 din Compania 21-a era gata totdeauna cea dintâi. Moța tot ne îmboldea: „Repede Nae, că râd spaniolii de noi".

Pornim, adăpostindu-ne în dosul caselor. Ne uităm cu jind la companiile cari vin și cari se instalează prin casele, cari acum două zile au fost cucerite de noi, cu mari jertfe. Compania noastră, niciodată nu a avut norocul, în timpul ofensivei, de odihnă. Intotdeauna a fost câte un punct slab, sau câte o poziție care rezista. Vinerea (21), trebuia să acopere retragerea altora și să ia poziție, sau să cucerească ce alții n'au putut.

Artileria inamică, ne-a simțit. Incep iar, apoi din ce în ce mai dese, obuze de calibru mare. La dreapta, la stânga, în față. Lângă mine, o vilă micuță, cât o cutie de chibrituri, a fost aruncată în aer ca la cinematograf. Scânduri și țăndări vibrează câte puțin prin aer și apoi cad. Trecem înainte. Cine are timp de privit? Curios cum se deprinde omul cu toate. Acum câteva săptămâni, când am intrat în foc, ciuleam urechile și tresăream la fiecare explozie. Acum întâmplările acestea nu mai au nici un efect. Mergem fără să vorbim. Comandantul Banderei e nervos, țipă ceva ce nu putem să înțelegem. Dăm de calea ferată. In dosul terasamentului, o companie care se retrage. Noi trebue să ocupăm podul și șoseaua care traversează calea ferată Escurial-Madrid. În depărtare se vede un tren arzând pe șine. Barem la noapte, n'o să tremurăm de frig. Cei ce pleacă depe poziție, sunt mulțumiți. O zi de repaus sau două. Pe noi, cine știe ce ne așteaptă. Deabia eșim din defileul căii ferate, și din dreapta și din stânga, ploaie de gloanțe. O fugă nebună. Cad ai noștri. Norocul — un alt defileu — ne aduce o clipă de repaus. Fuga pe noroi este grozavă, picioarele alunecă, cazi, te ridici, și mergi tot înainte. Steagul companiei, negru, cu un leu galben, pare că ar fi un prapore de mort. Incă un salt și suntem în remizele vagoanelor de lux ale Madridului. Nici o rezistență. Au fugit comuniștii. Când eșim, o ploaie de gloanțe. Noi nu tragem nici un foc. Altfel am stabili frontul. Inaintarea noastră, însă, îi silește să se retragă. Inaintăm fulgerător, iuțeala noastră îi zăpăcește, prindem câțiva comuniști cari nu au avut timp să se retragă. Sunt uciși imediat. Aș-a-i legea.

Intr'un mic defileu trupa se odihnește. Toți suntem uzi de sudoare. Cald afară și o fugă nebunească. Nici unul dintre Români, nu mai avem păturile sau sacii luați. Imposibil să fugi cu greutate. Singrul d. Clime are două pături, rucksacul în spate și în sân niște lucruri. Fantastică rezistență. Pare cel mai puțin obosit, deși este și el ud complect. In timp ce ne odihnim, scot hamurile depe mine, scot vestonul și cu un foarfece, tai flanela. Scump am plătit acest gest. Sunt ușurat. Am rămas numai în cămașă și în vestonul subțire.

Pornim din nou. Eu sunt cel mai ușor. Toți mă invidiază, dar nimeni nu are curaj să facă ce am făcut eu. Ei știu că vine noaptea. Incă câteva salturi sub bombardamentul artileriei, tancurilor și al mitralierelor și am ocupat podul și șoseaua. Inamicul fuge în debandadă. Punem și noi puștile mitraliere în bătae și curățim terenul. Inamicul are pierderi grozave. Incep să ne bombardeze cu tancuri din stânga și din dreapta.

(Continuare in pag. II-a)

Jertfa care ne-a mântuit

de DAN BOTTA

România oficială, cortegiul de forme al statului românesc oferă tuturor un exemplu de lene.

Stilul acesta de smârc, de apă stagnantă, Statul românesc îl propagă pretutindeni.

Țara brațelor încrucișate, România letargică, țara în care nu se petrece nimic, pe aceia aș vrea să o biciui.

Incuria, prostia, imbecilitatea, apanagiile seculare ale unei clase străine de nobila realitate românească, clisa vechililor, clasa vătafilor, oamenilor de casă, ajunși din ipistați, prin implacabila ierarhie administrativă, chivernisitori, dregători ai lucrurilor României, toate acestea ne-au adus aici: la durerea noastră, la sfâșierea noastră. Ele seacă, prin mizerie, vlaga unui neam întreg.

Resping tot ce poartă pecetia acestei Românii, aceia pe care o numeam Non-Patria, ceeace neagă în noi valențele pure ale rasei.

Suntem un popor împărătesc. Suntem purtătorii unei mesagiu fără seamăn. Nu ne dăm seama încă ce suntem.

Priviri lacome se abat asupră-ne, mâini străine tind să ne sugrume, armiile tuturor liftelor mongolice sunt gata să invadeze iar mult doritul nostru pământ; mongolii descălecați pe Tisa nu pot uita aurul

(Continuare în pag. III-a)

Cultură, oameni, fapte

Sunt preoți la București!

Obicinuiți de ideologia materialistă să privim cu lepa, mai ales părțile întunecate din Biserica noastră ortodoxă, suntem, adesea, predispuși a trece cu vederea punctele luminoase, chiar atunci când sunt destul de evidente.

Cum însă, dela această tribună, ne-am propus să înfierăm păcatul, chiar atunci când el se ascunde abil în cutele hainei lungi de preot, am fi nedrepți dacă am nesocoti virtutea și gestul nobil, când ele există, fie și în sufletul unor oameni devalorizați și luați la ochi, așa cum sunt preoții, în lumea păgânizată de azi.

Gestul mareț însă, pe care preoțimea, bucureșteană în cea mai mare parte, l-a săvârșit, prin participarea ei, în număr așa de impunător, la pogribania eroilor Moța și Marin, este departe de a te lăsa nepăsător și rece. Când aproape 2/3 din Capitala țării a participat sincer la durerea tineretului român, era exclus, desigur, ca Biserica să rămână indiferentă în fața morții unor martiri, cari și-au dăruit cu atâta voluptate viața, tocmai pentru apărarea crucii și a ordinei lui Hristos. Nimeni însă nu se aștepta, ca odăjdiile sfinte să împânzească o porțiune așa de mare din cortegiul funebru, așa cum — spre slova Bisericii — s'a întâmplat.

Lumea a rămas deadreptul uimită în fața regimentului de preoți, care nu se mai termina. Bătrâni și tineri, călcau cu siguranță și nădejde noroiul, în care înotau până la glesne, mânați de triumful credinței, care le surâdea, par'că, în priviri.

Este pentru întâia oară poate, când am surprins și eu neamul acesta, deprins să vadă în preoții lui o piază rea și să-i așeze în anecdote alături de țigani și evrei, admirându-și duhovnicii și scoțând spontan, accente de laudă la adresa purtătorilor de mir. Nici nu-și dau seama Cucernicii părinți, ce frumos le sta, înșirați, cum erau, legionărește, în rânduri drepte ca o dogmă, proslăvind pe Dumnezeu cu glasuri impuse doar de conștiința misiunii, trezită la adevăr! Nici nu-și pot închipui, cu câți metri au săltat prestigiul Bisericii căreia îi slujesc!

Moartea martirică a lui Moța și a colegului său de mormânt, a lansat și Neamul și Biserica, așa cum nu pot face multe vieți cu pretenții.

De obicei, în lumea democrată, moartea unei figuri distinse, lansează panegiriști noi și valori noi retorice. La capul eroilor legionari însă, nu a vorbit decât tăcerea. Sau, mai bine zis, prin moartea lor, a vorbit lumii, neamul românesc întreg.

Și, dacă în ordinea politică, moartea aceasta românească, este cel dintâi fapt care solidarizează, într'un mănunchi de flori, toate țările cari gândesc, la fel, apoi, în ordinea pur creștină, gândul unui pericol comun, care țimea peste meschinăriile de o clipă, amenință Creștinătatea, a ridicat preoțimea înfrățindu-o sub steagul crucii și al biruinței lui Hristos.

I. C. BACA

Dela Lord Byron la Ion Moța

de MIHAIL MANOILESCU

Acum o sută și mai bine de ani revoluția grecească chema atenția lumii întregi asupra renașterei și independenței vechei Ellade. Lupta de eliberare a Acropolei de sub stăpânirea Stambulului era făcută să răscolească comoara simpatiei admirative pe care clasele culte din toate țările o întrețineau de veacuri pentru geniul elin.

Și atunci, din întunecatul și cețosul Nord, a pornit să lupte alături de greci, tânărul Lord Byron, vlăstar de noblețe engleză și poet de geniu, la numele căruia tresărea lumea celor simțitori pentru frumos. Și cu toate desamăgirile peste care istoria obișnuește să treacă, el a mers pe linia obsesiei lui romantice până la acea subliniere supremă de sinceritate pe care numai moartea o poate da.

Lordul Byron s'a stins la Missolonghi în ziua de 16 Aprilie 1824.

Tot egoismul rece și calculat al Albionului, toată nestăpânita aviditate de cuceritori fără jertfe și de triumfători fără eroism a britanicilor, le-au fost iertate o clipă, pentru gestul unui om. Dar de atunci și până astăzi de câte ori numele poetului erou este evocat înaintea lumii, o lumină de aureolă scaldă însăși națiunea din care el s'a desprins.

In România noastră dela războiu încoace ritmul eroic nu mai era la el acasă. Chiar de a doua zi după încheerea păcii, vechii luptători începuseră să devină jenați, și apariția lor în mijlocul triumfătorilor celorlalți, copii ai politicei și ai norocului, nu mai făcea nimănui plăcere.

Incetul cu încetul cei cari întrupaseră spiritul războiului treceau în penumbră, iar viața țării oscila între insensibilitatea burgheză și apetiturile de junglă.

Iar cei mai buni dintre români se simțeau umiliți, să mai trăiască într'o vreme care nu are nimic sublim și să-și fumeze pipa vorbind de ideal».

Și totuși, în mijlocul acestui pustiu sufletesc, undeva, într'un singur ungher mai stăruia o flacără. Această flacără era mișcarea legionară.

Pentru cine reia pagină cu pagină povestea acestei mișcări, așa cum este povestită în cartea Căpitanului ei, acolo și numai acolo s'a zămislit un suflet nou pentru o țară nouă. Acolo nu era numai o simplă prelungire la frații mezini a zbuciumului războinic care încetase să clocotească la frații mai mari. Ci era un fapt nou de trezire și de afirmare a unei concepții de viață românească.

Ceeace deosebea hotărît noua mișcare de toate valurile de eroism din trecutul nostru, era caracterul ei de inițiativă și de voluntarietate. Tinerii legionari își puneau neprovocați de soartă probleme cărora alții nici măcar nu le întrevedeau existența. Ei își impuneau singuri datorii cari pentru alții rămâneau de neînțeles. Ei își fixau la orizont țeluri de atins la care nu se gândise nimeni, și porneau prin mii de suferințe spre ele cu gânduri aprige de halucinați și cu priviri blânde de sfinți.

Ceeace constitue minunea legionară este tocmai această năzuință nestăpânită spre luptă și spre suferință pentru împlinirea destinului românesc.

Alte mișcări idealiste s'au păstrat în câmpul ideilor și a puterii lor de iradiere. Mișcarea legionară s'a cheltuit toată în câmpul acțiunilor vitejești și a suișurilor spre jertfă.

Această îndărătnică căutare a nenorocului, această mistică atracție pentru suferință plină de rodnicie, ridică mișcarea legionară mult deasupra a tot ce se cheamă o mișcare politică, și o integrează în linia de spiritualitate pe care numai martirologia creștină a atins-o.

Această ofensivă a sufletului împotriva lui însuși, care face să nască din lupta lui interioară un vârtej suitor spre înălțimi, a atins culmile în Ion Moța.

El a căzut străfulgerat pe meleaguri străine pentru o cauză îndepărtată, dând ofranda cea mai curată dintre vieți pentru un gest.

Lordul Byron, mort la Missolonghi, a verificat vechea noblețe englezească.

Ion Moța, mort la Majadahonda, a întemeiat noua noblețe românească.

Moartea ca și viața lui sunt mărturia simbolică a acestei întemeieri, la un început de veac nou românesc.

In autobiografia pe care și-o face ca introducere la volumul său «CRANII DE LEMN», Ion Moța spune:

«Mă făcui așa dar orășan, luai alt nume și intrai în vâltoarea vieții de azi». «Liniște și împăcare în această nouă viață nu putui afla; o dușmănii și tot așa mă dușmăni și ea de moarte. Se vede că soarta de rob răsculat, dar până la urmă biruitor, îmi era hărăzită și mie, ca și înaintașilor mei».

«Această lume m'a dușmănit de moarte pe mine și pe toți tovarășii mei legionari, ca și pe Căpitanul meu».

«Sufletul nostru rămas legat de o altă lume, rătăcește azi într'o viață care nu e a noastră».

Tragedia sufletului legionar purcede întreagă din dureroasa ciocnire cu lumea realităților prezente. Legionarii, feciori autentici ai pământului acestuia, vin — cei mai mulți, — dintr'o lume țărănească simplă și curată, și năzuesc către o alta care — deși menită să îmbrace alte orizonturi — vrea să rămână tot așa de simplă și de curată.

Dar nenorocul face că, pentru a trece dela una la cealaltă, ei trebuie să străbată prin lumea de astăzi în care se simt atât de străini.

Pentru ei este reală și veșnică numai viziunea lor de viitor, iar stările de azi sunt doar himere trecătoare.

De aceea zbuciumul legionar nu poate să ia sfârșit decât prin îndeplinirea visului. Sau prin moarte.

Pe când ceilalți vor cunoaște eliberarea sufletului lor prin victorie Ion Moța singur, cu camaradul său de soartă Vasile Marin, s'a eliberat prin moarte.

El și-a găsit o moarte vrednică de dânsul, singura moarte care putea să păstreze înălțimea și să sublinieze înțelesul vieții lui întregi.

De aceea, în clipa când a pășit acolo sus, pragul cel înalt, ochii lui au trebuit să privească cu o liniștită mulțumire, ca la intrarea într'un locaș prietenos de multă vreme dorit.

Plecând dintre noi așa cum a plecat, el nu și-a spus măcar către el însuși că a făcut o faptă măreață și un gest dincolo de marginile datoriei lui. El a rămas încredințat, cu acea candoare nobilă pe care o au toți eroii, că nu a împlinit decât o poruncă firească, în afara oricărui merit.

Ion Moța și-a găsit liniștea și împăcarea. Dar camarazii lui își duc mai departe zbuciumul.

Mersul lor spre țelurile cele mari, se va resimți câtva timp de încovoierea durerilor de astăzi, dar își va regăsi într'o zi din nou ritmul mai viu și mai voinicesc decât a fost înainte.

Căci deasupra lor va stărui nu numai Dumnezeu cu dreptatea Lui, în care ei au crezut totdeauna, ci și chipul lui Ion Moța, intrat pentru vecinicie în rândurile sfinților.

Din «Lumea Nouă», anul VI, No. 1.

Cronica muzicală

RECITALUL VIOLONCELISTULUI ENRICO MAINARDI (20 Februarie 1937, Sala Ateneului)

Dificultatea este factorul comun al tuturor instrumentelor. Ea intră în însă-și definiția artei. Dacă e posibilă totuși o ierarhie a ingratitudinei, atunci fără îndoială, violoncelul stă în cap. Această vioară la pătrat ar solicita natural, o mână identică. Și cum instrumentiștii respectivi cu oricâtă bunăvoință nu obțin alte avantagii anatomice decât o relativă extensiune a mâinii stângi, urmează dela sine că problema degetației să fie complicată direct proporțional cu aceia a «pozițiilor». Ecuația sunetului și aceia a mecanicei nefiind concordante (ca de pildă la violină) violoncelului nu-i rămâne decât să regrete fatalitatea fizicii care îl dezavantajează în ceiace privește justețea.

Consecința imediată și palpabilă a acestor sumare axiome este numărul extrem de redus al celiștilor precum (din fericire!) și lipsa posibilității de intermediar. Există numai două categorii: buni și răi. Cei răi sunt toți afară de d-nii P. Casals, S. Casado, S. Piatigorski și Enrico Mainardi. A putea audia pe oricare dintre aceștia este un eveniment care prin raritatea lui echivalează cu apariția cometelor. (In ce ne privește personal, ne putem felicita parțial căci pe Casado nu l-am auzit decât la pathéfon, ceiace desigur nu contează).

Audiția lui Mainardi de Sâmbăta trecută am încercat-o la început cu oarecare ezitări; era *Sonata de Brahms*, unde lirismul italienesc al artistului îl împingea către unele piscuri de *bel canto*.

Sumbra dramă Brahmsiană se găsea categoric în opoziție temperamentală cu executantul. Ezitarea noastră s'a prelungit și la *Bach* (Sonate p. V-llo Solo) unde artistul a făcut cele mai lăudabile sforțări de a se abține dela orice comentarii personale. A cântat-o frumos, exact, cu o mare acuratețâ sonoră, dar lipsită de acel suflu dramatic, de presimțirea aceia gravă, de austeritatea solemnă pe care numai Enescu și în parte Casals o poate fraza. (Nu-i însă vina lui Mainardi că Enescu e cel mai desăvârșit, incomparabil interpret de Bach).

Bocherini i-a venit în schimb ca o mânușă. Elegant, suplu, liric, cu virtuozitățile dozate, a redat de minune întreaga atmosferă a acelui Mozart al Italiei. Omul era la el acasă; în special în partea I-a.

Și «pour la bonne bouche» trei suplimente: *Habanera* de *Ravel*, extraordinară evocare de peisagiu spaniol, *Zapateado* de *Sarasate* (transcriptie) unde se poate vedea cum un joc de artificii pentru vioară devine la Violoncel un dans furibund de elefant (Mainardi a executat-o perfect) și Aprés un rêve de Fauré, unde se poate adeveri principiul că melodia rămâne tăria violoncelului.

L. POPOVICI

CALENDAR

Marți 23 Februarie

ORT.: Mart. Policarp Episcop ... Smirnei.
CAT.: St. Sever.
PROT.: Reinhardt.
ISR.: 11 Adar 5697.
Răsăritul soarelui 7.7.
Apusul Soarelui 17.53.
Zile trecute 53.
Zile rămase 312.

Radio

19.00: Ora. Mersul vremii.
19.03: Lectură din volumul ... Vlăhuță, de I. Gr. Oprișan.
19.20: Muzică variată (discuri).
20.00: Sarea noastră de prof. ... mionescu.
20.20: Concert de seară al orchestrei Grigoraș Dinicu transmis dela restaurantul Continental.
21.10: Echipele Studențești la ... ridicării sociale a Moților, de ... Neamțu.
21.25: Concert simfonic al orchestrei ...
22.30: Radio jurnal. Sport.
22.45: Concert nocturn al orchestrei Sandu Marcu, retransmis dela Restaurantul Cina.
23.20: Muzică distractivă (discuri).
23.45: Jurnalul pentru streinătate în limba franceză și germană.
23.55: Ultimele știri.

Spectacole

TEATRE

NAȚIONAL: «Casa Hervey».
OPERA ROMANA: «Aida».
REGINA MARIA „De ziua ta ... ți-mi".
COMOEDIA: «Absențe acmorisme ...
VESEL „Călugărul din vechiul ...
VOX (Cărăbuș) „Floarea din ...
ALHAMBRA „101 Alhambra ... lody".
Sevilla".
MODERN „Afacerea Kubinsky".
A. R. P. A.: «Călărețul mascat» ... și complecare.
LIGA CULTURALA „Cadavrul ...

CINEMATOGRAFE

CAPITOL: «Misiunea Brigăzii ... complectări.
ARO: «Elisabeta, regina Angliei» ... complectări.
ROXY: «Misiunea Brigăzii 41» și ... plectări.
OPERA ROMANA „Bărbierul ...
FEMINA: «Cei mari» (Clasa VIII ... complectări.
FORUM «Romeo și Julietta» și ... tana».
CENTRAL: «Comoara blestemată» ... «Any se amuză».
DARLY: «Grădina lui Alah» și ... rul Roșu».
OMNIA: «Romeo și Julietta» și ... minoul verde».
MANON: «O noapte pe Dunăre» ... Victoria».
MARCONI: «Circul», jurnal ... nele dela Pătârlagele» și trupa ... Mihăilescu.
MODEL: «Fiica lui Dracula» și ... rul unei nopți».
COTROCENI: «Sub două drapele» ... «Marietta».

In drum spre marea jertfă

Continuare din pag. I-a)

... nu mai contează. Marin descopere unde se adăpostesc tancurile. Este trimis un Enlase (om de legătură) să aducă tunurile anti-tanc. Până vin, comuniștii ne-au încadrat de nu ne mai putem mișca aproape. Stăm lipiți de parapetul drumului.

A început să ne bată cu tunuri de toate calibrele. Nu mai avem nici o scăpare. Vom fi, milimetru cu milimetru, zdrobiți de artilerie.

Avem și o poziție rea căci ne bat din flancuri. Norocul intervine însă. Incepe și artileria noastră. Vedem cum tirul precis, gonește pentru o clipă tancurile și face să sară în aer tranșeele inamice. Mai răsuflăm puțin și noi. Dela orizont se aude un bâzâit.

Repede se dă ordin și se așează pe pământ fâșiile de pânză ce semnalează compania noastră. Trec grele și nepăsătoare 15 trimotoare, cari poartă în pântecele lor vagoane întregi de bombe, înconjurate de 25-30 avioane de vânătoare, care parcă ar fi un roi de albine. Bâzâie. Nouă ne crește inima.

O huruială de parcă s'ar despica pământul. Ceva de Apocalips. Inamicul a făcut complect. Vorbim cu Marin și Moța — vai de pielea lor — dar după plecarea aeroplanelor, alte valuri de comuniști au ocupat tranșeele. Bombardamentul și focul continuă. Vedem inamicii cum vin în tranșee.

Intrăm și noi în funcție cu, puștile 1000—800—400 m. N'au intrat în tranșee, nici jumătate. Puștile și mitralierele i-au decimat. Intre timp au înaintat și aripile. Avem acum inamicul numai în față. Ni se dă câte o gură de coniac. Marin scoate o cutie de conserve și o desface tacticos. In jurul nostru sunt morți și răniți. Foamea însă, este foame, scoatem aproape toți câte ceva de mâncare. Ceasul 4. Până'n seară, câte mai avem de făcut!

NICOLAE TOTU

Un comunist se întoarce la Dumnezeu

Bătrânul I. DAISA, originar din Teiuș, era un vechi militant în mișcarea comunistă din București. Meseriaș, brutar, a fost ani dearândul un fanatic, care reușea, la rândul său, să fanatizeze pe alții în credința zeilor falși de dincolo de Nistru.

In casa lui Daisa nu existau nici icoane, nici cărți sfinte, iar numele lui Dumnezeu, nu era pomenit decât cu hulă.

Spre sfârșitul vieții sale, Daisa și-a scrutat conștiința și și-a recunoscut imensa pustie; nici fapte bune, nici mângâierea divină a Sfintei Cuminecături. Iar, pe deasupra, imensul păcat, păcatul de moarte al lipsirii copiilor săi de asistența sfintei credințe.

Opt copii, între 5 și 21 ani, trăiau în brațele satanei, nebotezați și fără mângâierea unui Dumnezeu protector.

Descoperit și apoi catehizat de părintele NATANAIL MUNTEANU bătrânul muncitor și-a părăsit zeii de lut, intrând cu dragoste în sânul bisericei creștine.

Iar cei opt copii ai săi au fost botezați ieri, Duminecă 21 Februarie, la biserica unită din București, de părintele GH. DANILA, canonic al Sfintei Mitropolii din Blaj.

In biserică au fost momente de adevărat extaz divin, iar noii creștini, dintre care cinci s'au lepădat singuri de satana, fiind trecuți de 14 ani, și-au mărturisit fericirea nesfărmurită că intră în sânul bisericii creștine, pe drumul mântuirii.

Noi ne bucurăm împreună cu ei și dorim tuturor rătăciților grabnica revenire în căile Domnului.

Dar nu putem trece cu vederea crima săvârșită de comunism și de mârșavii ei răivoitori. Să ții 21 de ani un suflet departe de mântuire și de Mântuitor!

Să înăbuși și să ofilești atâția ani floarea albă a credinței!

Zidire nouă

Rugă moțească *)

Tatăl nostru, Carele ești în cer,
Apără-mi, Doamne, copiii de ger.
Sfințească-se numele Tău, —
Păzește, Doamne, Moții de rău.
Vină 'mpărăția Ta,
Cu toate darurile 'n ruga mea.
Voia ta să se facă,
In țara noastră bogată și 'n casa
mea săracă.
Precum în cer, așa și pre pământ.
Tu, Doamne, Care ești mare și
sfânt,
Coboară-Ti peste Munții Apuseni
milele
Și dă-ne pânea cea de toate zilele..
Și ne iartă, Părinte, greșalele
noastre
Când privim spre Tăriile albastre
Și ne rugăm în grai românesc.
Așa cum iertăm și noi, Moții, celor
ce ne păcătuesc.
Și nu ne duce, Doamne, pre noi
întru ispită
Ci dăruește moțului bucătura lui
de pită.
In munți să nu mai fie nici
plângere nici chin,
Că tu ești mare, Doamne. Și sfânt
ești. Amin.

VALERIU CARDU

*) Din volumul de versuri «Culburi de lumină», care va apare în curând.

ROSTUL SCRISULUI ROMANESC DE AZI acesta trebuie să fie: luptă și rugăciune. Luptă cu spada avântului și a entuziasmului, rugăciune la altarul brazdei strămoșești și imn de slavă pentru zborurile care urcă spre piscuri de vis românesc.

*

SEMNALAM AZI un soldat al condeiului românesc: „CUVANTUL STUDENȚESC". De 12 ani, de când apare, tribuna aceasta de luptă studențească, a fost și este difuzorul tuturor ideilor care azi constituie fundamentul gândirii naționaliste. Pentru acel care va răsfoi colecția acestei reviste, paragrafele tuturor năzuințelor românești de mai bine, de eri și de azi, își vor găsi cheia și izvorul acolo, în coloanele „Cuvântului Studențesc".»

*

Numărul depe Ianuar Februar al «Cuvântului Studențesc» este închinat, în întregime, Jertfei dela Majadahonda. Nu încercăm să recenzăm, nici să comentăm. Rugăciunile nu se comentează. Se înțeleg și se rostesc.

Semnează d-nii: Șerban Milcoveanu, A. Vântu, Mihail Polihroniade, prof. Simion Mehedinți, Corneliu Georgescu, Radu Mironovici, Constantin Demetrescu, G. Racoveanu, preot N. S. Georgescu Edineți, Vasile Cristescu, dr. V. Trifu, Ioan Victor Vojen, Ernest Berner, Victor Puiu Gârcineanu, S. M.

SLOVA REVISTELOR DE AZI este îmbibată cu otravă și tendințe care nu se pot plasa în linia și albia neamului românesc. Câte reviste, câte publicațiuni, tot atâtea depozite de grenade la temelia de sințeme a sufletului național.

Revistele care se încadrează în românism sunt adevărate oaze în pustiul vremilor de azi. Iată dece, ori de câte ori ai ocazia să-ți pleci privirile peste slova acestor publicații, ai impresia că citești o rugăciune.

Sufletul, — gânduri curate. Condeiul, — spadă. Redacția, — altar. Scrisul pus în slujba Neamului și nu biciuit de interese personale sau de castă. Iată furtuna vrerilor noastre care va risipi pleava politicianistă.

Mărțișorul legionar

«Serviciul de propagandă scrisă dela biuroul central al Legiunii, aduce la cunoștința tuturor prietenilor, membrilor și legionarilor, că dreptul de a executa și vinde mărțișorul legionar este rezervat exclusiv acestui serviciu.

Mărțișorul legionar 1937 este un model unic. Crucea verde — Majadahonda, cu o cunună de frunze de stejar și se va pune în vânzare numai prin organizațiile și debitele legionare».

O revistă viticolă și oenologică va apare în România

Specialiștii viticoli de Stat și particulari au reușit cu concursul ministerului cooperației să organizeze apariția unei reviste, care să trateze probleme viticole și oenologice cu caracter științific, technic și de propagandă. Revista va apare lunar începere din Aprilie a. c.

Ea se adresează specialiștilor, proprietarilor de vii conducătorilor de exploatări viticole, pepinieriștilor, producătorilor de pivnițe și cooperative viticole, comercianților, restaurantelor, etc.

Sediul de administrație și redacție va fi la secția viticolă dela Institutul de cercetări agronomice, b-dul Mărăști No. 61.

Spre un teatru țărănesc

de VICTOR ION POPA

In truda stăruitoare a Fundației Culturale Regale Principele Carol, spectacolele înadins croite după și pentru înțelegerea satelor își au rost aparte și bine lămurit. Fie în munca de vară a echipelor studențești, fie în sânul căminelor culturale obișnuite, șezătoarea și teatrul sunt îndemnate și folosite tot mai întins, fiindcă se dovedește și la noi în țară, ca peste tot aiurea, că scena rămâne cea mai rodnică, cea mai mai puternică unealtă pentru însuflarea de gânduri noi. Cugetelor desvălmășite într'o sală, scena le este învățătura vie. Adică mult mai mult decât le poate fi o catedră ori o tribună.

Ca orice punct din programul de lucru al Fundației Culturale Regale, Principele Carol, teatrul țărănesc a fost poroncit de însăși înclinările dovedite de sate.

Mai întâi s'a băgat de seamă tragerea de inimă a plugarului față de acest soi de petrecere, nouă pentru el. In al doilea rând s'a văzut repeziciunea cu care românul capătă deprinderea convenționalismului teatral și deci nu numai înțelegerea ca privitor, ci chiar nevoia să-și arate darurile de făptuire dramatică: joc și compunere. Asta vrea să spună că, pe lângă cele multe mijloace de exprimare: dans, cântec, stihuire sau înflorare — în lemn, în piatră, fier sau țesătură — țăranul află în teatru unul mai mult. Insușirea s'a făcut repede și a început să dea roade. Astăzi sunt sumedenie de colțuri ale țării unde se joacă teatru alcătuit de țărani și jucat tot de ei.

*

Arătarea aceasta zorită cere câteva lămuriri. Cea dintâi ar fi în legătură cu scotocirile amănunțite ale Fundației în viața satelor. Anume, după care semne au putut să vadă studenții echipieri, sau fruntașii căminelor culturale, că săteanul iubește teatrul și are îndemn spre această artă necunoscută lui.

Am scris vorba «necunoscută» numai din lene să aflu alta mai potrivită. Adevărul este însă că țăranul cunoaște teatrul, îl iubește și îl întrebuințează de totdeauna. Mai mult încă, teatrul acela cunoscut al satelor, are o înfățișare strâns lipită de toate caracteristicile literaturii noastre populare, și cuprinde, ca orice cale dramatică, despărțitura ei comică și despărțitura tragică.

Chiuitura din horă e poate cea mai simplă, dar și cea mai lămuritoare dintre arătările caracterului aparte, pe care îl prezintă atitudinea țăranului în privința teatrului. Când flăcăul strigă:

«Nu mă călca pe obiele
Că-s a tatei, nu-s a mele»,

neîndoios, e o jucare a unui personaj pentru că e o auto-atribuire a metehnelor altuia. Indreptarea aceasta actoricească, specifică sătenului nostru, ajunge vădită chiar mentalității orășenești — deprinsă cu un teatru împrumutat și deci croit pe tipare străine — atunci când țăranul purcede să imite vecinii lui de bârlog, sau să joace, în grupuri mici scenete improvizate — totdeauna pline de haz și de tâlc — privitoare la viață, și întâmplările satului.

Fiecare sat își are pozoașii lui. Și în fiecare sat se află unul, doi, sau cinci oameni pe cari darul imitației îi pune în văzul și în placul obștiei. Ei sunt nu numai izvoare de haz, dar sunt un fel de procurori ai moralei sătești prin aceea că, sunt supapele ei de siguranță. Flăcăul, care «face ca dascălul Vasile», sau ca «Moș Ion bețivul», râz[e] bună satul întreg de-odată, criticând în faptul ce-l arată, un cusur al omului țintit și deci o nemulțumire a devălmășiei.

Vasăzică, dintru început suntem în comedia de tipuri și în comedia satirică, chiar dacă întinderea și desfășurarea scenetelor este sumară, mărginită adeseori la un singur amănunt. In acelaș timp, avem un accent revuistic bine limpezit, pentrucă și om și fapt sunt în strânsă apropiere.

Ceiace e totuși neobișnuit de însemnat — și deci foarte caracteristic e că aceste imitații nu ajung niciodată până la ură. Ele păstrează chiar în părțile lor cele mai aspre, o anume treaptă blajină, îngăduitoare — aș zice cuviincioasă — și nu atacă niciodată omul în temelia vieții lui. N'am pomenit has făcut în aceste scenete pe sama ... nui rumân părăsit sau înșelat ... nevastă, ori pe seama unui ... nuit de necinste, cu toate că ... n'ar fi îndreptățit fereala. Cu atât mai mult, când este vorba să se ... personagii urite de toată ... prin firea lucrurilor, cum ar fi de pildă un perceptor neîndurat, ... un jandarm cu depășire, ... nii sint atacați ei împrejurări ...

Așa dar, socot că ar fi de ... de-aici câteva date prețioase pentru atitudinea dramatică românească — căci în sâmburele de teatru ... se arată astăzi în sate, eu ... vedea numai o înfățișare a ... lui țărănesc, ci însăși temelia ... toarei noastre îndrumări pe ... tărâm

VIATA POLITICA

BULETIN PARLAMENTAR

SENATUL

Taberile de muncă în continuare

După discursul d-lui Manoilescu la proectul muncii obștești, majoritatea senatorilor din «dormitor» și «galenea» au găsit că este mai prezent să ocolească incinta până la terminarea discuției generale, din tr'o justificată teamă de a nu fi reperați pentru viitoarele munci colective.

Așa că eri Senatul a fost aproape chel și fără chef de vorbă, la bufet vreo câțiva senatori se îndoctrinează, la un pahar cu apă rece, făcând pe informații, dar întrebând discret pe gazetari ce se aude cu guvernul. Cum stă bolnavul?

Ședința se deschide cu 15 senatori, în fața cărora d. Romniceanu anunță cu regret plecarea din sânul matului corp pentru o funcție mai bine remunerată la Banca Națională. Senatul plânge.

După risipirea emoției provocată de pierderea unui distins coleg ce și-a sacrificat mandatul la sfârșit de guvernare, d. Șandor Iosif crede de cuviință să-și spună și d-sa cuvântul la legea taberilor de muncă. (Este pentru maghiari, mărturisim, o spaimă legitimă).

Bătrânul glas se tânguie, ca tusea în fa minor a Traviatei.

După plăpânda umbră a semețului maghiar de odinioară, tribuna este ocupată cu asalt de glasul tunător al președintelui Camerei de muncă. D. Samoil combate vehement proectul, considerând o crimă națională să împiedici orășanul să audă glasul ciocârliei și al privighetorii. Argumentul este hotărâtor și o parte din Senat învinsă, pornește spre bufet.

Afară discuția este în toi. Un gazetar se luptă cu d. Valer Roman pe chestii de doctrină, iar asistența împărțită în două combate și aprobă. Incet, încet, Senatul își mută ședința pe culoar, luând parte la discuții, în timp ce înăuntru ședința se ridică dela sine.

CAMERA

Inființarea creditului meșteșugăresc

Nici Camera n'a fost mai populată eri, din motive mai mult decât binecuvântate. Discuția generală a proectelor serioase este ocolită cu deosebită grije de d-nii deputați întotdeauna grijulii de eventualitatea unui surmenaj.

Deaceia obicinuielnic când un deputat îți spune: «Mă duc la Parlament» ar trebui să înțelegi că merge deadreptul la bufet, de unde nu se mișcă decât atunci când dinlăuntru îi ajunge la ureche svonuri de scandal.

In timp ce, în incintă d. Săveanu evident jenat deschide o ședință nevizitată decât de opoziție și gazetari, d. Rizescu se roagă de parlamentari pe sală, trecând dela o masă la alta, să facă cel puțin cu rândul în ședință. Pe banca ministerială plictisiți stau d-nii: Cancicof și Iuca, în timp ce candidatul la portofoliul internelor, d. Jean Manolescu-Strunga, se așează ostentativ în băncile național-țărăniste. (Probabil de când a dat interviewul comedios de Duminică, în Presa comunistă din Sărindar, se simte ideologic mai aproape de stânga. Ideologic? Am glumit. Afinitățile d-sale cu stânga sunt cu totul altele și din alte motive).

D. președinte continuă sacadat citirea legii creditului meșteșugăresc pe articole până se plictisește. Sala doarme.

D. președinte intervine dojenitor: «Ce este aci domnilor, Cameră ori Senat?»

Ședința se ridică fără nici un regret din partea nimănui.

I. St.

JERTFA CARE NE-A MANTUIT

(Continuare din pag. I-a)

Transilvaniei, mogoloizit dela Nistru se ațin.

Ce opunem noi acestor pofte, ce pavăză, ce indestructibilă armură?

Imbecilitatea oficială, România letargică! Oh, nu! Azi sunt încredințat. Opunem sentimentul unui mesagiu, mistica unei predestinări.

Sunt semne mari. Degetul Domnului a sigilat acest pământ, umbra lui caută spre dânsul.

Cine a înțeles rosturile divine ale Maglavitului, cine a descifrat în ochii extatici ai păstorului dela Maglavit ceva, acela știe ce spun.

Acesta este un mare semn. El este lustrația, purificarea. Un vânt alinător, o boare de sfințenie venia din Maglavit. Era un act ritual, preparatoriu.

Apoi a venit moartea Celor Doi: a venit jertfa, prin care un popor întreg a expiat.

Este aici, aș spune, o dumnezeiască lucrare, o liturghie. Suntem salvați.

Poporul românesc a fost ridicat din apele dezolării, din mizeria îngenunchierii sale și chemat. O spun cu o dreaptă siguranță. El s'a făcut vrednic de lucruri mari.

E sigur că Dumnezeu ne e aproape. Și că el ne apără cum spune psalmul «ca un oștean puternic».

Dan Botta

Citiți și răspândiți „Buna Vestire“

Bat vânturi dușmane sufletului românesc. Și dacă bat? Vor să stingă făcliile aprinse pentru cinstirea Marei Invieri? Nu vor putea. Numai luminițele se sting când le bate vântul. Brațele tinere poartă făclii mari cari vor trece peste dușmănia tuturor vânturilor.

Capii Spaniei amenințați de infernul sovietic

Măsurile generalului Franco

AVILA, 23 (Rador). — Agenția Havas transmite:

In urma proectului întocmit de guvernul din Valencia, de a trimite copii spanioli în Rusia sovietică, d. Manuel Hedilla, președintele Juntei de comandă a Falangei Spaniole, a lansat un apel în ziarele naționaliste, cerând să se caute și să se găsească o soluție pentru punerea la adăpost a copiilor, operă care are sprijinul întreg al generalului Franco.

D. Hedilla propune delimitarea unei zone favorabile, în regiunea Spaniei de sub autoritatea guvernului naționalist, unde să fie concentrați copiii din ambele tabere spaniole. Administrarea zonei ar urma să fie încredințată unei autorități internaționale, iar cheltuielile ar fi suportate de guvernul naționalist.

In felul acesta s'ar putea evita trimiterea copiilor spanioli în Rusia sovietică.

Oviedo reduță naționalistă

OVIEDO, 23 (Rador). Agenția Havas transmite:

Milițienii din falanga spaniolă, cari luptă în rândurile naționaliștilor de pe frontul din Asturii, au instalat la Oviedo un nou post de radio, care a fost pus eri în funcțiune.

Postul de radio Oviedo a desmințit aseară, în prima sa emisiune, știrile răspândite de posturile de radio ale guvernului, cu privire la luptele ce se dau în momentul de față în Asturii, și la pretinsa pătrundere a trupelor guvernamentale în Oviedo. «Oviedo este de neînvins!» — încheie emisiunea postului de radio.

Cine sunt comanditarii morali, ai ziarului jidovesc „Lupta“

O interesantă galerie de asasini, de incendiatori și de bandiți, în care strălucește ca o cometă chipul hidos de gorilă al agentului sovietic Albert Honigman

— Biografii reconstituite de judecătorul de instrucție —

Am arătat eri, că mentorul presei iudaice din Sărindar, borfașul galițian ALBERT HONIGMAN, pe lângă profesiunea lui secundară de «ziarist» democrat, a reușit să plaseze și câteva lovituri principale, de pe urma cărora s'a îmbogățit și a ajuns celebru pe la Palatul de justiție.

Una din aceste lovituri de pe urma cărora ingeniosul arhigangster a încasat dintr'o trăsătură de condei patru milioane dela o societate de asigurare, a fost incendierea depozitului — FICTIV — de mărfuri al Societății REPREZENTANȚA ROMANEASCA. Societate care în paranteză fie zis, era un simplu camuflaj sub care se tupilau ambii directori ai ziarului «LUPTA».

Procesul acestei formidabile crime, în țesătura tenebroasă a căreia unchiul Albert a avut prudența să plaseze și un asasinat, vine spre judecare, după o serie interminabilă de amânări suspecte și de neexplicat, pe ziua de 8 Martie crt. Pentru edificarea definitivă a publicului și pentru desfătarea d-lui ministru al justiției, mare amator de lecturi cu caracter eroic, vom reproduce aci din ordonanța definitivă a afacerii, portretele morale ale comanditarilor ziarului «Lupta» și ale complicilor absolut indispensabili ai HONIGMANILOR. Indispensabili în sensul că fără concursul lor tehnic și științific, unchiul Albert n'ar fi putut da foc depozitelor, întru cât el, în calitate de samsar evoluat nu se împacă de fel cu efortul fizic.

SOLOMON COMISIONERU ZIS... BAICOIANU!

Iată-l așa dar pe consilierul tehnic și pe omul de execuție al lui ALBERT HONIGMAN, descris cu o prospețime și cu o eleganță rară de către d. jude instructor GIGI OPRESCU, în ordonanța definitivă consacrată acestei hilariante afaceri.

«SOLOMON COMISIONERU — serie textual d. jude OPRESCU, zis Lupu, zis Băicoianu (!!!) s'a născut în 1893 în comuna Râpele din județul Bacău. Tatăl său era un mic negustor de cereale împovărat de copii și Solomon n'a urmat decât cursul primar.

«După războiu îl găsim și pe el mic negustor de grâne, într'un sat din județul Bacău. Cumpăra dela țărani și vindea la Obor. Treburile tatălui său mergeau rău însă, așa că ei amândoi au trebuit să muncească din greu spre a se menține și a plăti datorii. Apoi jidanul s'a însurat și s'a mutat la Bacău.

«DE ACI INCEPE ASCENSIUNEA IMEDIATA ȘI GREU EXPLICABILA A LUI COMISIONER. Il găsim deodată om cu mare credit, exploatator de păduri, exploatator de mori, engrosist de saci și de cereale, și MARE FURNIZOR AL STATULUI (?).

EXPLICAȚIA RAPIDEI ASCENSIUNI A UNTERTHANULUI

«Dacă ne gândim, — adaugă apoi cu subtila sa ironie d. jude instructor Oprescu — că perioada ascensiunei financiare a lui Comisioner corespunde cu epidemia de focuri ce a distrus jumătate din Bacău, și că toate cele trei focuri instruite de noi au fost puse la cale de el, explicația îmbogățirii sale vine de la sine.

«El neagă, bine înțeles, că ar fi incendiator de meserie, dar altfel nu este explicabil cum în 1930 el a apărut în București ca mare specialist în pus focuri. Câmpul de operațiuni din Bacău devenise prea periculos, iar pe deasupra acolo asigurări nu se mai puteau face.

«Aceasta, adică meseria de incendiator, a fost așa dar cauza evidentă a ascensiunii acestui periculos răufăcător, ca și ocupațiunea de căpetenie care l-a adus pe banca acuzaților».

COMPLICELE NEDREPTAȚIT AL UNCHIULUI ALBERT

«MANOLE CONSTANTINESCU zis Nagâț, — continuă d. Oprescu — de asemeni jidan, este o ilustrație a cazierelor judiciare. El a luat contact cu penitenciarul încă de pe când avea 16 ani, față de 55 de ani cât are astăzi. Până la 1909 a ispășit patru ani și jumătate de închisoare corecțională, dintre cari trei ani numai dintr'o singură condamnare, de unde a rămas un om pătat, bun de a servi de paravan și de unealtă la orice faptă rea. A și fost utilizat ca atare și a luat parte la multe incendieri din Galați. N'a putut fi prins decât în 1928 când a fost adus la București ca să incendieze magazinul Edelstein».

ȘI GALERIA INCENDIATORILOR CONTINUA

Mâine veți face cunoștință cu o serie întreagă de iude venite aci din Rusia sovietică: *Iosub Fessler, Șloim Cornblitt, Saveli Dvoiris, Nuchăm Mueller,* precum și cu cei trei Bacali, *«Jean», Benjamin* și *Moritz*. Urmând ca după aceea să completăm unele omisiuni regretabile ale acestei ordonanțe definitive, redactată de altfel cu un deosebit talent și cu o rară forță de reconstituire, spre a stabili în chip precis unde a umblat unchiul Albert cu iarba fiarelor. Căci opinia publică românească trebue să afle în sfârșit, care e adevăratul chip al pontifilor și predicatorilor din oficiu ai democrației. Iar pușcăriașii dela Ocnele Mari, să afle cu un minut mai de vreme câte ceva despre viitorii lor colegi de lanțuri și de isprăvi umanitariste.

ADRIAN BALTAG

Copil italian, condamnat de comuniștii spanioli

MADRID 23 (Rador). — Agenția Havas anunță:

Tribunalul poporului a judecat procesul unui băiat de 17 ani, acuzat de spionaj.

Este vorba de fiul fostului atașat italian al Aerului, Pistolesa.

Acuzatul a fost condamnat la șase ani internare într'o tabără de muncă.

Va renunța Cehoslovacia la alianța sa cu Sovietele?

BERLIN 22 (Rador). — Corespondentul Agenției Havas transmite:

Măsurile anunțate de guvernul cehoslovac în favoarea elementelor germane sunt rău primite de cercurile politice berlineze, care le găsesc insuficiente.

Oficiosul „Deutsche Diplomatisch Politische Korrespondenz" afirmă că cetățenii cehoslovaci de origină germană nu se vor simți cu adevărat bine decât atunci când Cehoslovacia va renunța la alianța sa cu Sovietele.

Ingenioasă propagandă comunistă

Ca să atragă voluntari și boboci în zdreanța de Spanie roșie ce i-a mai rămas, MOSES ROSENBERG a pus să se difuzeze în lumea întreagă mascarade ca cea de mai sus, unde se văd defilând grupe de așa zise femei-soldați. In realitate acestea sunt simple femei de moravuri ușoare, cari după cum atât de spiritual a remarcat d. PIERRE GAXOTTE în *Je suis Partout*, dau mai curând sifilis decât curaj «tovs»-ilor cari se apropie de dânsele.

De altminteri felul stângaci în care poartă armele, constitue o dovadă că aceste hetaire rebarbative sunt obișnuite exclusiv cu totul alte instrumente de tragere de cât grenada sau pușca mitralieră.

O lecție politică pe zi

CRITICA DEMOCRAȚIEI

Democrația se reduce în esență la guvernarea poporului prin el însuși, printr'un parlament atotputernic, ales prin sufragiul universal, direct și secret.

Democrația razemă astfel pe convingerea că cel mai bun mod de selecționare a elitei politice conducătoare este alegerea prin vot.

Adversarii democrației contestă acest lucru: îl contestă ca principiu și îl contestă ca aplicație. Poporul în întregul său nu poate niciodată să cunoască atât de bine pe oamenii care candidează pentru a fi aleși. De altfel chiar dacă i-ar cunoaște nu ar putea judeca singur priceperea lor în problemele de stat, care astăzi capătă un caracter atât de complex și atât de technic. Cum poate ști poporul să aleagă cine este cel mai bun economist, cel mai bun technician sau cel mai bun specialist în problemele externe?

Practica democrației și a sufragiului universal arată însă scăderi și inferiorități și mai grave. Ca să cucerești voturile trebuie să fi demagog, adică împărțitor de făgăduieli mincinoase și să poți avea o organizație electorală, cu agenți obraznici și fără scrupule. Or, aceștia cer să fie plătiți iar plata lor o poate face numai Statul însuși prin slujbele și sinecurile pe care trebuie să le dea acestora.

Succesul în alegeri se bazează și pe o presă [illegible] care se întreține cu bani mulți. Și atunci pentru nevoile electorale, ca și pentru nevoile de presă ale partidelor, acestea fac apel la marile forțe plutocratice, la capitaliști și bancheri, care ajung din umbră adevărații stăpâni în regimurile democratice. In toate țările din lume în care democrația este fațada, plutocrația adică domnia banului, este realitatea.

Plutocrația înseamnă însă și străinism, căci mai ales evreimea, deținătoarea pretutindeni a banului are o predilecție de a utiliza forța banului pentru ca să se amestece în politică și să dicteze fiecărui stat.

Bineînțeles că și serviciile evreimei se cer plătite de către politiciani prin drepturi egale acordate evreilor, la fel cu cetățenii de baștină și de multe ori, chiar prin orientarea politicei externe a statului spre țeluri conforme cu interesele iudaismului.

Și astfel, democrația ale cărei principii se înfățișează atât de frumoase și atât de ispititoare, își prăvește în fapt în toate țările prin a aduce domnia demagogilor, a puterilor banului și a străinismului.

Profesor

Externe

De șase ani nici un ministru de externe al Reichului n'a mai vizitat Viena. Sosirea d-lui von Neurath în capitala Austriei a fost desigur cel mai senzațional eveniment politic pentru austriaci. Mulți naivi au crezut că munca fraților Freuenfeld și a căpitanului Habitsch, a fost distrusă.

Național-socialismul, însă, a prins rădăcini atât de adânci în Austria, încât orice efort în contra lui este zadarnic. Austriacii au fost printre primii germani, care au salutat cu bucurie doctrina ce a reușit să facă sinteza între naționalism și socialism.

Dovada a fost făcută cu prisosință eri, cu ocazia sosirii d-lui von Neurath la Viena. Cu toate măsurile preventive luate de autorități, măsuri destul de exagerate, totuși, o mulțime imensă a primit pe reprezentantul celui de al III-lea Reich, cu strigătul camaraderesc al luptătorilor: «Heil Hitler»!

*

La Addis-Abeba un izolat a încercat să răpue viața mareșalului Graziani. Presa marxistă vede în gestul acesta, «reacțiunea» oprimaților din Etiopia. Aceiași presă susține că Italia va avea încă mult de lucru în Abisinia, până la o completă clarificare.

Adevărul este însă că opera de pacificare a Italiei în Abisinia este aproape terminată. Dominațiunea italiană nu este numai pe o zonă limitată și nici lupte de gherilă nu prea sunt acolo. O ultimă bandă de nesupuși a fost de curând nimicită în regiunea marilor lacuri. Italia fascistă a biruit Etiopia definitiv.

*

Kuomintangul și-a încheiat lucrările sesiunei actuale. Rezultatul lucrărilor este extraordinar de concludent. Comunismul a fost declarat dușmanul cel mai periculos al Chinei. Moțiunea votată s'a transformat într'un manifest național.

S'a admis a se cere imediata dizolvare a armatei roșii chineze și a tuturor organizațiilor comuniste. Internaționala III-a a fost socotită focarul cel mai primejdios de disoluție și [illegible].

Kuomintangul și-a închis lucrările printr'un jurământ: acela al secolului: jurământul cruciadei anti-comuniste.

*

Tovarășul cel mai apropiat al Țarului din Kremlinul roșu, Ordjonikidze, comisarul poporului pentru industria grea, a murit asasinat.

Și faptul cel mai de relevat este că prietenul lui Stalin, a fost asasinat chiar în Kremlin. Dictatorul U. R. S. S.-ului trăiește încă sub impresia morții camaradului său. Amândoi sunt din Georgia. Amândoi au conspirat odată și mult sânge au vărsat, din cauza bănuielilor. Stalin și-a pierdut cel mai devotat susținător. Contra-revoluția a pătruns adânc, chiar în Kremlinul roșu.

Dems.

Funesta ignoranță a elitelor

Continuare din pag. I-a

puțin câte puțin substanța vie a neamului și configurația aparentă a Statului, în vreme ce noi ne legănăm cu iluzia că stările de astăzi nu se vor mai schimba în veci. Dar mai presus de toate, lipsa de tact moral, insensibilitatea quasi-animalică față de tot ce ar putea diminua sau prejudicia onoarei, libertății și dăinuirii noastre pe acest pământ.

Dacă am chibzui bine, ar trebui să recunoaștem că revoluțiile cele mai redutabile nu sunt cele sgomotoase și sângeroase cari izbesc atenția și deslănțue resorturile misterioase ale instinctului de conservare națională, ci acele lente și invizibile cari se operează pe nesimțite.

Ori, numai într'un răstimp de două decenii, în România întregită s'au desfășurat două serii de fenomene revoluționare, cari cel puțin până acum doi ani n'au avut în sufletul național răsunetul strident, accentele de alarmă ce s'ar fi cuvenit. Prima serie: diminuarea în volum, în conștiință și în importanță socială, politică și economică a elementului etnic românesc. Iar a doua serie, sporirea în număr, în organizare temeinică, în forța conspirativă și agresivă, ca și în importanță economică și socială a tuturor elementelor dușmane statului și neamului românesc, în frunte cu evreii.

Provinciile noastre de margine se desnaționalizează în proporții alarmante; orașele noastre se transformă pe zi ce trece în tot atâtea citadele de străinism, poveri insuportabile pentru trupul debilitat și martirizat al Țării; iar armătura economică, complet înstrăinată și ea, strivește ca într'un teasc de fer ultimele resturi de vlagă și de energie ale poporului. Intr'un cuvânt, dușmanii noștri ne-au încercuit încă din timp de pace și ne-au subminat în așa fel, încât să ne poată decapita dintr'o singură lovitură în caz de războiu.

TOATE ACESTEA, FARA CA ELITELE NOASTRE DIRIGUITOARE SA PARA A CUNOAȘTE IN ADANCIME TOATA GROZAVIA ACESTOR SITUAȚII, SAU SA FI IDENTIFICAT TOATE ELEMENTELE CARI SUNT FERM HOTARATE SA PROVOACE, DIN INTERIOR, DEZMEMBRAREA ȘI UCIDEREA NOASTRA CA NEAM. Pentru că acesta va fi inevitabilul deznodământ al inerției și al ignoranței noastre.

Ce-i de făcut?

Desigur că nu e suficient să dăm numai alarma, ci e neapărat necesar ca să indicăm soluții eficace. Iar prima soluție ar fi zguduirea tuturor intelectualilor români din funesta lor ignoranță și determinarea unei atitudini pozitive față de toate durerile, față de toate problemele capitale ce se pun în ceasul de față neamului românesc spre a fi rezolvate.

Iar de vom fi izbutit să traducem în fapt acest deziderat, vom fi dat o dovadă suficientă că știm și putem să ne îndeplinim funcțiunea ce ne-am asumat.

Celelalte soluții vor veni apoi, ca dela sine.

Nicolae Bogdan

SPORT

Un scor astronomic și o ploaie de învățăminte

După scurgerea atâtor ore dela sfârșitul matchului de football dintre Venus și Ripensia, menit să rămână adânc întipărit în amintirea celor cari urmăresc cu dragoste progresul sforțărilor românești în sport, să ne fie îngăduită o revenire atentă și calmă asupra peripețiilor cari au reușit să îngroape o legendă — tristă și dureroasă în grozăciune — și să definitiveze un prestigiu nou, românesc, agresiv în naționalismul său totalitar și mândru.

Pe de o parte s'a dărâmat faima clădită pe minciună a primatului minoritar în football, primat reprezentat până acum de șovinele echipe ungurești din Ardeal, în frunte cu trufașa Ripensie din Timișoara.

Nouă goaluri, primite de «maeștrii echipei regine» dela înaintarea de dimensiuni liliputane a Venusului sunt tot atâtea palme pe obrajii impertinenți ai celor cari priveau până mai ieri cu compătimire și dispreț sforțările bieților valahi de a-și promova virtuțile trupești și sufletești într'un joc pentru care — credeau dușmanii noștri — n'aveau nici un pic de talent.

Pe de altă parte, VENUS, întruchipând în mod strălucit virtuți înalte și autentic românești, a reușit să convingă și pe ultimii șovăitori că superioritatea rasei noastre nu este numai o vorbă de clacă spusă pe la răspântii de profeți falși, ci o realitate, o mare și fericită — pentru noi — realitate. Știm că dușmanii din umbră sau consângenii noștri vânduți străinilor n'au de ce să se bucure. Chiar dacă nu o mărturisesc, ei recunosc în această realitate înfrângerea lor definitivă.

Dar matchul de Duminică mai ne oferă și altă înfățișare destul de interesantă, deși nu de ordin național.

Este o chestiune de tehnică pură.

Respectivele conduceri cluburilor Venus și Ripensia sunt stăpânite de două concepții diametral opuse în ceeace privește materialul uman din echipe.

Ripensia socotește că jucătorii bătrâni și tehnici — deci rutinați în ale footballului — oferă un randament superior celui al jucătorilor tineri.

Venus, din contră, crede că footballul trebue jucat de băeți tineri, talentați și cu mare avânt.

Amândouă conducerile sunt consecvente principiilor lor. Echipa Ripensiei are o medie de vârstă de 30 ani iar a Venusului este numai de 22 ani.

Nu trebue să ne lungim într'un comentariu prea amănunțit.

Epavele dela Timișoara au fost debordate de avântul tineresc al venusiștilor.

Și — noi credem — rezultatul de Duminecă a arătat de partea cui este dreptatea.

Conducătorii întreprinderii comerciale și sportive din capitala Banatului cu prilejul să tragă multe învățăminte. Și dacă le este greu să-și amintească lecția severă pe care le-a servit-o Venus, n'au decât să-și cearnă propriile lor realități. Singurul jucător ripensist care și-a făcut datoria din plin a fost Bindea. Adică singurul tânăr de valoare al timișorenilor.

Iar la sfârșitul acestor rânduri să ne fie îngăduit, fără bănuială, o rugăminte către conducătorii Ripensiei.

Domnilor! câțiva jucători ai dumneavoastră au trecut frumos în football din țara noastră. Români sau unguri, au îmbrăcat cândva când erau în floare, tricoul național. Nu-i mai batjocoriți! Nu-i mai siliți să iasă în arenă! Lăsați-i să-și vadă de neveste, copii și reumatisme! Fiindcă nouă ne este milă de ei. Și ne pare rău.

VIRGIL POPESCU

Carnet

— IN CADRUL unei reuniuni de box care se va desfășura astăseară în sala «Central S. C.» din Paris, boxeurul român PATRICIU MILCOVEANU își va face debutul în Franța, întâlnind pe Feodorowitsch în 10 reprize a 3 minute.

*

Se știe că acum câteva zile, la Paris, boxeurul Marcel Thil, campionul lumii la categoria mijlocie, și-a pus titlul în joc, pentru a 3-a oară, contra canadianului Lou Brouillard. Partida a avut un sfârșit dramatic, fapt care face obiectul de pasionată discuție în toate cercurile sportive din Europa și chiar de peste Ocean. In repriza 6-a, matchul a fost oprit pentru o lovitură nepermisă de regulament, care ar fi trimis pe Thil la pământ în țipăt disperat, și ca urmare Brouillard a fost descalificat.

Unele îndoeli asupra veracității acestei lovituri au făcut să se întrebe lumea dacă a fost sau nu «coup bas».

Și discuțiile continuă tot mai înverșunat mai bine de o săptămână. Trebue să fi fost ceva, căci dacă n'ar fi foc...

*

— IN reportajul nostru de ieri asupra partidei Venus—Ripensia, s'a produs o neplăcută eroare de tipar. Acolo unde se spunea echipa minoritară din Timișoara, a ieșit echipa universitară din Timișoara.

N'am vrut să fim malițioși cu meșteșugarii dela Ripensia...

*

— IN Gazeta Sporturilor citim de ieri un roman sportiv, scris de GEORGE FULGA, fost director al unei gazete de specialitate numită, ni se pare, «Tribuna Sportivă» (nu ne mai amintim). Romanul e scris fără nerv, fără culoare, într'un cuvânt e prost. Vrem să știm însă dacă autorul va parveni să ne povestească în foiletonul acestei gazete și episodul cu «Tanti Carolina care face chigă bună și cu Sandu Prostu care fură dinții dela tanti Carolina și-i mănâncă chigu bună».

*

Clubul sportiv «Unirea Tricolorul» anunță că «Adunarea generală» va avea loc în ziua de Joi 25 Februarie a. c. ora 9 seara la sediul clubului din B-dul Ferdinand Nr. 97.

Deoarece adunarea generală nu s'a mai ținut de trei ani, clubul Unirea Tricolorul» convoacă la această adunare pe toți actualii membri precum și pe toate acele persoane cari au avut vreodată o calitate în asociație.

Arbitrii matchurilor de Duminecă

SAMBATA 27 FEBRUARIE

Juventus — Venus, teren Venus, arbitru de comun acord d. locot. Vuia (Timișoara).

DUMINECA 28 FEBRUARIE

F. C. Rapid—Crișana, arbitru de comun acord d. Russu Gabriel (Cluj).

A. M. E. F. A.—Unirea Tricolor, arbitru de comun acord d. Milivoi (Oradea).

C. A. O.—Victoria, la Oradea, arbitru d. Ritter Adalbert (Timișoara).

Universitatea—Gloria, la Cluj, arbitru de comun acord d. Piky Kroner (București).

Ripensia—Chinezul, la Timișoara arbitru d. Mielu Petrescu (București).

Nu se cupiează matchurile de campionat de săptămâna aceasta

După cum se anunțase, matchurile de football pentru campionatul diviziei naționale A. dintre Venus-Juventus și F. C. Rapid—Crișana urmau să se joace Duminecă în acelaș program.

Neajungându-se la o înțelegere deplină între conducătorii acestor cluburi, matchurile nu se vor mai cupla.

Sâmbătă se va juca partida VENUS — JUVENTUS și Duminecă F. C. Rapid — Crișana

O sărbătoare sportivă românească la Londra

LONDRA 22 (Rador). — D. Grigorcea, ministrul României la Londra, a oferit un dejun în onoarea echipei române de hockey pe ghiață, care a luat parte la recentul concurs internațional.

La dejun au participat conducătorii Asociației internaționale de hockey și ai Asociației britanice de hockey.

D. Neagu Boerescu a ținut o cuvântare, relevând sprijinul acordat de M. S. Regele Carol II mișcării sportive și educațiunei naționale și spirituale a întregului tineret român.

D. Loiq, președintele Federației internaționale de hockey, a răspuns lăudând spiritul sportiv al echipei românești și făcând elogiul României moderne.

Scrimă

Astăseară, la ora 6 jumătate, se va ține în sala de arme a Cercului Militar din Capitală concursurile finale pentru cupa de floretă „Dinu Cesianu".

Acest concurs se va trage între cei șase scrimeuri clasați la reuniunile anterioare.

Boxează astăseară Toma Aurel?

După unele informații comisia de box a statului New-York, ar fi ridicat suspendarea boxeurului român Toma Aurel, fostul campion european, care se află după cum se știe în America.

Așa stând lucrurile, managerii lui Toma Aurel au perfectat un match cu Heury Hool care urmează să se dispute astă seară.

Cursuri de pilotaj

Școala civilă de pilotaj A.R.P.A., organizează a doua serie de cursuri teoretice de pilotaj cu începere dela 3 Martie până la 18 Aprilie 1937.

Cursurile se vor ține la școala de pilotaj „Marele Voevod Mihai", care va funcționa în Amfiteatrul Spiru Haret al Facultății de Științe.

A.R.P.A. acordă un număr de cinci burse elevilor cu vârsta între 18-24 ani, care vor absolvi cu succes cursurile teoretice din seria a doua.

Adunarea generală a Uniunei generale a meseriașilor din România

Duminică dimineața 21 crt. s'a ținut în sala «Transilvania» din Capitală str. Sebiu Măgureanu, adunarea generală a Uniunei generale a meseriașilor din România, participând pe lângă membrii Capitalei, reprezentanții regionalelor și a tuturor filialelor din țară.

Ședința a fost deschisă de d. *Teodor Ionescu*, președintele general al Uniunii.

Se complectează apoi biroul adunărei cu d-nii: Nicu Ionescu-Căldărar, Gh. Moraru, Mișu S. Teodorescu și Ionel Crețulescu, după care d. Ioan Ionescu a citit darea de seamă a anului expirat. Apoi adunarea a dat descărcare gestiunii consiliului central. D. Pandele Diaconu, citește raportul comisiei de cenzori, cerând descărcarea, adunarea aprobă.

S'a votat apoi bugetul pe anul în curs, complectându-se consiliul central cu d-nii: Anton Cetnarovici-București și reprezentanții regionalelor, comisia cenzorilor cu d. Pandele Diaconu și comisia supleantă de arbitrii cu d. Costică Brânzei. Luându-se apoi în discuție criteriul după care pot fi desemnați la reprezentanții regionalelor, adunarea dispune ca președinții acestora să fie desemnați de comitetul central executiv, așa după cum s'a stabilit în ultimul congres al Uniunii.

D. Teodor Ionescu a propus ratificarea compunerii «Federației Muncii Naționale».

Halele de cartier

In urma desființării halelor centrale, în locul cărora s'a construit Piața 8 Iunie, a rămas o mulțime de material vechi, în special fierărie. Și deoarece în acelaș timp s'a pus problema înființării halelor de cartier, a căror lipsă se simțea din ce în ce mai mult, s'a hotărât ca întreg acest material rămas neutilizat să fie întrebuințat la construirea acestor hale. In acest scop o comisie specială sub conducerea unui arhitect lucrează la planurile de construcție a halelor de cartier.

Ședințele Institutului de cercetări agronomice

Eri la ora 5 p. m. s'a ținut la Institutul de cercetări agronomice o interesantă ședință științifică referind distinsul și tânărul profesor N. Săulescu dela Cluj.

D. profesor Săulescu a tratat despre «Contribuțiuni noi la repartiția soiurilor de grâu», luând ca criteriu de apreciere și condițiunile climatologice, d-sa a dat indicațiuni prețioase asupra metodelor ce trebue să conducă la întocmirea unei hărți a grâului care să ne ducă la rezultatele cele mai precise.

Au participat la discuțiuni d-nii dr. Conțescu, profesor Săulescu, etc. D. profesor Ionescu-Sișești care a prezidat această ședință a mulțumit conferențiarului evidențiind meritele deosebite ce le aduce în câmpul științific al agriculturii.

Citiți zilnic „BUNA VESTIRE"

Anchetele noastre

Atenție la atelierele C.F.R.-Grivița

Felahii, strajerii și fariseii dela C.F.R.

Peștele dela cap se împute. Tactica, scopul și rezultatele acțiunii nefaste a fariseilor

Tabelele de reîncadrare

Intregul personal al C.F.R. — circa 80.000 — este plătit după normele precizate în cele trei tabele de salarizare: tabela A, tabela B și tabela C.

Tabela C cuprinde pe toți lucrătorii necalificați. Aici se cuprind toți muncitorii cu ziua — în marea lor majoritate țărani. Aici sunt toți desmoșteniții soartei, cei mai oropsiți și mai prost plătiți din întregul personal al C.F.R.

Tabela B cuprinde pe toți meseriașii calificați și pe ajutorii de meseriași, calificați și aceștia.

Meseriașii din această tabelă se împart în două categorii distincte:

Aceia a absolvenților școalelor profesionale CFR, grupați în „Asociația Absolvenților Școalelor Profesionale C.F.R." prescurtat A.S.P.-C.F.R. și cealaltă, mult mai puțin numeroasă și cu tendințe de a dispărea cu timpul, a absolvenților școalelor de meserii ne pendinte de C.F.R. grupați în diferite asociații.

Tabela A cuprinde restul, adică pe funcționarii de toate categoriile cari nu intră în tabelele B și C.

PEȘTELE DELA CAP SE IMPUTE

Reîncadrarea, adică stabilirea din nou a normelor după care să se facă numirile, avansările, definitivările și salarizarea precum și fixarea din nou a salariului fiecăruia, s'a început cu Tabela A. Salariul cel mai mic ce se cuprinde în această tabelă este de 3000 lei și crește până la 30.000 lei pe lună.

Sporul la salar, acordat prin reîncadrare, celor cuprinși în această tabelă este de mai multe sute de milioane.

Cum spuneam în cele două articole din primul număr, îmbunătățirea salariilor trebuia să se facă mai întâi pentru zecile de mii de muncitori din tabela C, pentru cei cari muncesc din răsputeri pe tot întinsul țării ca niște adevărate albine lucrătoare, pentru cei cari n'au cu ce să-și ție zilele de azi pe mâine, pentru cei cari rabdă literalmente de foame, pentru cei pe cari îi seceră tuberculoza nemiloasă, tuberculoză care s'a cuibărit printre dânșii tocmai pentrucă n'au cu ce să se hrănească suficient.

FELAHII DELA C. F. R.

Românașii noștri, cei cari vin dela țară ca să-și câștige și ei o bucată de pâine la C. F. R. — fiindcă nu cunosc nici o meserie afară de cea de plugar — sunt primiți și salarizați după normele tabelei C, cu șapte lei pe oră.

Dacă ținem seamă că se lucrează 44 ore pe săptămână ajungem la o socoteală atât de tristă încât ne întrebăm cum a fost posibil să se acorde sute de milioane pentru cei din tabela A și nu s'a găsit nici un ban pentru acești obijduiți ai soartei?

Să ne mai mirăm că nemulțumirile cresc necontenit, că se agită greva?

Dacă ați găsit sute de milioane pentru cei din tabela A, apăi, domnilor, trebue să dați felahilor măcar atât ca să nu mai rabde de foame nici ei, nici soțiile lor și nici copiii.

Căci — e bine să se știe — felahii aceștia dau nației o droaie de vlăstare.

Trebe să vă gândiți ce vor deveni mâine acești copii pe cari astăzi îi lăsați să rabde de foame!

Nu v'ați întrebat niciodată?

STRAJERII DELA C.F.R.

La începutul acestui articol vorbeam despre absolvenții școalelor profesionale C.F.R. Aceștia sunt răspândiți pe toată glia strămoșească. Ei sunt străjerii Căilor Ferate Române. S'au grupat într'o asociație pe care o iubesc, o asociație model.

Ea ar trebui să fie drept pildă tuturor celorlalte categorii de personal nu numai dela C.F.R. ci de pretutindeni.

Dece? Intâi pentrucă în sânul ei nu sunt primiți decât românii de origină etnică, născuți iar nu făcuți, numai românii creștini.

In al doilea rând pentrucă acești absolvenți au înțeles să cinstească, să stimeze, să iubească și să se devoteze trup și suflet adevăraților profesori cari sunt în mijlocul lor și după ce aceștia au terminat școala.

Ei sunt părinții lor sufletești, îi îndrumează pe calea cea bună, a ordinei, a disciplinei erarhiei meritului, a naționalismului conștient, dârz și hotărât să meargă până la sacrificiul vieții pentru a întrona un suflu de viață nouă în care omul nou să trăiască fericit într'o țară curat românească, demnă și respectată atât înăuntru cât și în afară.

Aceștia sunt străjerii dela C.F.R.
Aceștia sunt A.S.P.-iștii verzi.
Aceștia sunt A.S.P.-iștii reacționiști.

cele grase, una și una.

S'a îmbrăcat în piele de oaie, și-a dres glasul, a dat câteva târcoale și s'a furișat în mijlocul lor în sala Locomotiva dela Grivița.

Acolo a început să le vorbească în limba lor în fel și chip.

Incet, încet s'au strâns în jurul lui și ceilalți lupi îmbrăcați în piele de oaie: toți francmasonii din partidul național-țărănesc ce se găsesc în cadrele C. F. R.

REZULTATUL

Toată lumea, ce se interesează de soarta muncitorilor dela C. F. R., cunoaște rezultatul acțiunii nefaste a Lupului, îmbătrânit în rele, printre muncitorii dela Atelierele C. F. R.-Grivița.

Federația iudeo-comunistă a francmasonului Carcali — unealta conștientă sau inconștientă a lupului cel bătrân — s'a năpustit cu furie asupra tuturor organizațiilor naționaliste dela C. F. R. Doleanțele acestora nu numai că nu sunt satisfăcute dar li s'au știrbit și cele câștigate cu mare trudă.

Greva bate la ușă.

V. Atanasiu

Fariseii dela C. F. R.

Prin lipsa lor de scrupule, prin miopia, prin tembelismul și venalitatea lor, prin lipsa lor de conștiință — conștient sau inconștient — cozile de topor au impus la greva din 1933, când a curs atâta sânge nevinovat. Să nu ne mirăm! Așa este. Au murit cei sinceri, cei cari credeau în loialitatea și sinceritatea conducătorilor dela 1933 ai muncitorilor.

Adevărații vinovați au scăpat teferi și uneltesc iarăși.

Kominternul avea tot interesul ca nemulțumirile să ducă la vărsarea de sânge care să provoace desordinea generală

Istoria se repetă.

TACTICA FARISEILOR

Foarte simplă: împărțirea muncitorilor în cât mai multe tabere așa ca fiecare să nu fie în stare să ajungă la revendicări concrete.

Oridecâteori se prezintă, cu o cerere oricât de dreaptă, vor fi sistematic amânați ca nemulțumirile să crească necontenit. Naționaliștii vor fi descurajați persecutați și înlocuiți cu agenți de ai lor. Cei capabili vor fi pur și simplu reduși la tăcere prin corupție ori teroare. Să nu ne speriem de cuvinte. Să nu ni se pară tari.

Naționaliștii dela C.F.R. sunt terorizați cu amenințările!

Vom reveni la timp cu precizări utilitoare.

Prigoana naționaliștilor are drept scop de a-i determina pe cei slabi să treacă în rândurile celorlalți.

Sunt și aici, din nefericire, câteva cazuri concrete. I-am văzut cu ochii mei și i-am auzit cu urechile mele. Voiu vorbi și despre ei în alt număr.

Naționaliștii trebuesc împuținați, slăbiți și provocați ca să se revolte acum, înainte de a deveni mai puternici!

Altfel vom fi noi cei cari vom suferi înfrângerea!

SCOPUL FARISEILOR

Lupul cel bătrân, pe numele lui de botez, Nicolae, doctorul întru trădarea intereselor națiej sale, sluga prea plecată a Alianței Israelite Universale, care l'a acoperit cu aurul stors din trudita muncă a creștinului, a mirosit pericolul și prada — că nu degeaba-i lup — și atunci îndată a urlat de s'au adunat toți lupii hămesiți dela noi și de aiurea, și-au năvălit asupra oilor, asupra bieților muncitori. Unde să se repeadă mai întâi? La C. F. R.! Ce oi mai sunt acolo! Tot de

Guvernul german și Austria

BERLIN 23 (Rador). — Agenția D. N. B. transmite:

Vizita la Viena a d-lui von Neurath reține interesul deosebit al presei germane.

„Germania" observă că vizita ministrului de externe nu urmărește încheierea vreunui tratat sau a vreunei convenții. Totuși ea va da prilejul să se discute, într'o atmosferă cordială și amicală, problemele internaționale care interesează cele două țări. Printre chestiunile care rămân de soluționat în urma convenției germano-austriace dela 11 Iulie, relațiile economice dintre cele două țări vor cere probabil un studiu special. Pe de altă parte se va discuta și problema schimburilor culturale și se [illegible] și asupra pacificării interne a Austriei.

Imperiul german și întregul popor doresc să dea acordului dela 11 Iulie întreaga eficacitate pe care o poate avea.

Viticultorii se agită împotriva speculei cu sulfatul de cupru

Astăzi dimineață, d. Mihail Negură, ministrul cooperației, a primit o telegramă din partea Sindicatului Viticol Soroca, cu următorul conținut:

„Sindicatul Viticol roagă să binevoiți a aproba urgente măsuri ca Uniunea Sindicatelor noastre să poată importa piatra vânătă trebuincioasă viilor spre a înlătura specula ca în alți ani, acest material fiind necesar nouă ca pâinea de toate zilele. Adunarea protestează contra piedicilor ce ni se grămădesc din toate părțile în calea traiului nostru".

Pentru moment refuzăm orice comentariu.

Dureri studențești

Căminul studenților constănțeni — cuib de mizerie și de infecție

Căminul județului cu cele mai mari venituri și cu V. Sasu ministrul pădurilor (culmea), n'are nicio așchie de lemn de două săptămâni. Studenții sunt nevoiți să învețe cu Paltonul și păturile pe cap. Mai revoltător e faptul că actualul cămin depe Știrbei Vodă 68, e fosta casă de toleranță, pe numele ei «La căsuța albă». Păsările de noapte s'au retras în corpul din fundul aceleiași case (a col. Bacaloglu).

Deci sub acelaș acoperiș cu studenții. Dezinfecția puternică cu sulf și solxum și mirosul pestilențial de bordel, amenință pe studenți cu asfixierea.

Deasemeni liniștea din cămin este turburată de scandalurile regulate dintre femeile publice și întreținuții lor.

Iată cum democrații noștri știu să lecuiască durerile tineretului universitar.

Se crează un nou spital pentru asigurații din Capitală

Ministerul Muncii a găsit, înfăptuit, soluția fericită, pentru construirea unui nou spital — în str. Lahovary, — înzestrat cu tot utilajul ultra-modern, care să poată satisface multiplele cerințe ale medicinei actuale.

In acest scop, construcția va fi înzestrată cu 200 paturi, alocându-se în bugetul ministerului un fond de 100 milioane lei destinat exclusiv la realizarea acestui spital, care se crede că va fi pus în lucru chiar de luna viitoare.

Dat fiind insuficiența actualelor stabilimente medicale ale ministerului, față de imensul număr de asigurați, se depune toată diligența ca această construcție, atât de necesară asiguraților, să-și ajungă scopul în timpul cel mai scurt posibil.

I. B.

Urmărirea veniturilor epitropiei Sf. Spiridon din Iași

Ministerul finanțelor a făcut cunoscut administrațiilor financiare, că, în conformitate cu dispozițiunile art. 484 din legea sanitară și de ocrotire, publicată în Monitorul Oficial din 22 Iunie 1935, veniturile Epitropiei Sft. Spiridon din Iași cum și cele provenite din taxele de îngrijire a bolnavilor din spitale se urmăresc potrivit dispozițiunilor legii pentru perceperea și urmărirea veniturilor publice.

O senzațională lovitură în stil american

In zorii zilei o fabrică din centrul Capitalei jefuită de 2 milioane lei

O îndrăsneață spargere în stil american a fost înregistrată în zorii zilei la fabrica «Olex» din Bd. Domniței 3.

Răufăcătorii, cu chei potrivite introducându-se în biurourile fabricei, au coborît cassa de bani de pe soclu și cu ajutorul unei «guri de lup» au tăiat oțelul făcând o deschizătură în fundul cassei prin care au scos suma de 750.000 lei precum și bijuterii în valoare de un milion 300.000 lei.

Autoritățile polițienești fiind sesizate, au grup dintre cei mai destoinici polițiști conduși de d. chestor Stănescu întreprinde primele cercetări.

La orele când închidem ediția polițiștii unt pe urmele banditilor.

Cum a primit Viena pe d. Von Neurath

VIENA 22 (Rador). — D. von Neurath însoțit de d-na Neurath a sosit azi dimineață la ora 9 și 12 minute la Viena.

In gară, oaspetele împreună cu suita sa, a fost primit de Cancelarul Schuschnigg, de dr. Schmidt secretar de stat al ministerului de externe, de înalții funcționari ai Cancelariei federale, de ministrul Italiei și de alte personalități.

La sosirea sa din gară, oaspetele a fost aclamat de o mulțime imensă.

Mare manifestație de simpatie

Sosirea d-lui von Neurath a dat naștere la o mare manifestație populară de simpatie. Mulțimea făcând salutul fascist striga: «Heil Hitler!».

O altă massă mare de simpatizanți striga simplu: «Heil!».

D-nul von Neurath însoțit de d. von Papen a mers apoi la mausoleul național și a depus o coroană de lauri.

Muzica militară a intonat «Deutschland ueber Alles», imnul hitlerist «Horst wessel Lied» și imnul austriac.

In cursul după amiezii d. von Neurath a primit delegația coloniilor germani ce locuiesc la Viena.

Dejunul în onoarea oaspetelui

D. Guido Schmidt, a oferit un dejun în onoarea ministrului de externe al Germaniei.

In cuvântarea sa, d. Schmidt a subliniat importanța acordului dela 11 Iulie 1936.

In răspunsul său, ministrul german a spus că drumul pe care l-au hotărât d-nii Hitler și Schuschnigg la 11 Iulie 1936, corespunde dorinței adânci a întregului popor german.

Manifestații și arestări

După amiază hitleriștii în număr foarte mare au manifestat din nou pe străzile Vienei.

Un grup de membri ai «Frontului Patriotic» au organizat o contra manifestație.

Intre național-socialiști și membrii «Frontului Patriotic» s'au produs încăierări.

Câteva sute de hitleriști au fost arestați.

AGRICULTURA · INDUSTRIE · COMERȚ

Standul României la expoziția din Praga

La expoziția târgului de mostre din Praga, ce va avea loc între 5 și 15 Martie, România va fi reprezentată printr'un stand oficial, aranjat din inițiativa ministerelor de industrie și agricultură, pus sub supravegherea d-lui inspector general Gh. Sebastian din ministerul agriculturii și domeniilor.

In acest stand România va expune tot ce este mai important ca produs al solului și subsolului național.

Secția vinicolă va fi asortată cu diverse varietăți viticole expuse în 2.500 de sticle, frumos capsulate și etichetate, din depozitele cele mai cunoscute, ca: Mott, Rhein, Basilescu, frații Georgescu, Ardeleanu, etc.

Secția agricolă va fi asortată cu cele mai selecționate semințe și cereale din toate regiunile țarei, care fac fala grânelor românești.

Petrolul și derivatele sale deasemenea vor fi expuse în ordinea valoarei cât și importanței lor.

In ceiace privește mica și marea industrie, vom fi slab reprezentați și aceasta din cauza inițiativei ce n'a fost luată din vreme.

Standul Românesc din Praga, va avea rolul să arate în mică măsură, valoarea nenumăratelor și variatelor bogății naționale.

Această inițiativă luată de cele două ministere, nu poate fi decât lăudabilă și apreciată de producătorul român, care are prilejul să-și valorifice produsul său și dincolo de granițele țării.

Pacarul

Congresul agricol

Problemele la ordinea de zi

In zilele de 28 Februarie, 1 și 2 Martie a. c. va avea loc în București al 13-lea congres agricol. Congresul va avea loc la Academia de comerț.

La acest congres vor participa specialiștii, agricultori, veterinari și cele mai reprezentative figuri ale vieții noastre economice.

Problemele ce se vor desbate vor fi următoarele:

SECȚIUNEA I-a TECHNICA AGRICOLA

Technica în Agricultura României: profesor Gh. Ionescu-Sișești, directorul general al Institutului de cercetări agronomice; Raționalizarea culturii porumbului: Ion Cămărășescu, agricultor, fost ministru; Ridicarea producțiunii prin combaterea boalelor și paraziților la plante profesor Traian Săvulescu; Exploatarea izlazurilor comunale: I. Antonescu, inginer-agronom; Cultura plantelor de nutreț: dr. W. Stefani; Programul pomicol și viticol: profesor I. Teodorescu; Programul zootechnic: G. Ionescu Brăila; Imbunătățirea vitelor din România, dr. N. A. Dumitrescu; Desvoltarea creșterii animalelor și asistența veterinară, dr. H. Ciucă; Vita sură de stepă: prof. dr. A. Cardaș, decanul Facultății de științe agricole Chișinău.

Hrănirea rațională a vitelor: dr. Haralamb, profesor la facultatea de științe agricole Chișinău.

SECȚIUNEA II-A VALORIFICAREA PRODUCȚIUNII AGRICOLE

Condițiunile generale pentru o mai bună valorificare a producțiunii agricole. C. Garoflid, președintele Uniunii sindicatelor agricole; Creșterea vitelor ca mijloc de valorificare a producțiunii agricole: dr. F. Konerth; Valorificarea producțiunii animale: I. Oțaiu profesor; Valorificarea fructelor și a vinului: T. Manolescu-Strunga; Creditul agricol: prof. Al. Nasta; Asigurările agricole: T. Mândru.

SECȚIUNEA III - ORGANIZAREA ȘI INDRUMAREA AGRICULTURII

Mijloace și metode de îndrumare a agriculturii profesor N. Cornățeanu: Legea de organizare a agriculturii: S. Sescioreanu: Organizarea învățământului agricol superior: profesor dr. M. Șerban; Asociațiunile și Cooperativele agricole Reorganizarea Corpului technic a gospodinelor: d-na Bica Stanovici; Sindicatele de crescători: dr. C. T. Băicoinau; Consolidarea proprietății agricole: dr. E. Prințescu; Reorganizare Corpului technic agronomic: V. Păsăreanu.

Convocare

Se convoacă studenții Institutului Regal de științe administrative din secția II, Vineri 26/II a. c. ora 8½ seara la Casa Studențească din Calea Plevnei No. 61, pentru constituirea și alegerea comitetului de conducere al Societății.

Constituirea și alegerea comitetului se va face cu orice număr de membri.

Comitetul de inițiativă

La asigurările sociale se sporesc salariile medicilor?

Suntem informați că administrația Casei centrale de asigurări s'a sesizat în fine — după atâtea lupte infructuoase, până acum, ale medicilor săi — de salariile de mizerie ale acestora, găsindu-se necesară soluția unei majorări, care să ridice efectiv salariile medicilor, cu un spor lunar de 1000 lei pentru fiecare.

Rămâne, numai, ca această soluție să fie imediat propusă — pentru aprobare — în fața Comisiunei financiare a Casei centrale, care nu va întârzia să-și dea cuvenitul său aviz favorabil, mai ales că e vorba de un spor al cărui quantum nu e în nici un caz prea mare, ca să creieze vreo dificultate în această privință.

INFORMAȚIUNI

Pentru Duminică 28 Februarie, au fost convocate la Craiova comitetele «Frontului Românesc» din județele Dolj, Mehedinți, Vâlcea, Romanați și Gorj.

Dela centru vor participa d-nii D. R. Ioanițescu, C. Angelescu și Ștefănescu-Goiceanu.

Cu această ocazie se vor face declarații importante în legătură cu evenimentele la ordinea zilei.

In câteva ziare s'a anunțat venirea d-lui Alex. Vaida-Voevod în Capitală pe ziua de 1 Martie.

Suntem în măsură a anunța că nu este un lucru stabilit venirea în Capitală, totul depinzând de precipitarea ultimelor evenimente.

—

Ministerul Educației Naționale a amânat din nou examenele de capacitate, ale profesorilor secundari, pentru luna Mai.

Cauzele acestei noui amânări nu se cunosc nici locul unde se vor ține. Se crede că ele vor avea loc la Iași sau Cluj, nu la București cum se fixaseră.

—

Duminică 28 crt. se va ține adunarea generală a studenților dela Academia Comercială: candidaturile se depun până Miercuri seara ora 20. Votarea se va face în amfiteatrul Academiei dela ora 9—12.

—

Casa școalelor, în dorința de a intensifica cultura viermilor de mătase, atât de folositoare, a notărât să distribue și anul acesta o cantitate de sământă de viermi de mătase învățătorilor cari doresc să se ocupe cu această activitate.

Cererile în care se vor indica exact numele și adresa solicitatorului, se vor înainta cât mai neîntârziat Casei Școalelor.

—

Eri după amiază s'a întrunit la Casa Școalelor, toți directorii ministerului educației naționale și directoarele de școli secundare din Capitală pentru a discuta asupra legăturilor dintre școli și O. E. T. R.

Pentru ocuparea locului de secretară la liceul comercial de fete din Oradia, este necesară licența Academiei comerciale și industriale.

Cererile se primesc până în ziua de 28 Februarie, la direcția liceului.

—

Examenele de capacitate ale maestrilor de specialități la gimnaziile industriale s'au amânat pe ziua de 14 Iunie.

FASCISMUL CONSTRUCTIV

Mussolini dând prima lovitură de târnăcop la săpăturile de temelie ale gării Terminus din Roma

Discuții libere

PROBLEMA ZOOTEHNICA

de ALEXANDRU V. MIRESCU
Inginer-agronom

Cu ocazia aducerii în parlament a unui proect de lege pentru organizarea agriculturii s'a redeschis discuția în jurul problemei dacă zootehnia trebue dată în seama inginerilor agronomi sau a medicilor veterinari.

S'au adus, pentru susținerea fiecărei posibilități, diverse argumente, încercându-se câștigarea opiniei publice pentru una sau cealaltă tabără. Dar a lipsit o expunere publică obiectivă și integrală a problemei, care să depășească argumentările parțiale și aproximative.

Pentru deslușirea acestei probleme e necesar a ști mai întâi ce e zootehnia și în ce raport se află cu științele agronomice și cu medicina veterinară.

Zootehnia este știința cunoașterii, creșterii și exploatării animalelor domestice și are o triplă fundamentare de biologie animală, de biologie vegetală și de economie agricolă. Cunoașterea animalelor — în zootehnie — se face în vederea creșterii și exploatării animalelor, adică are o funcțiune utilitară. Această funcțiune constitue un capitol al agriculturii, înțelegând prin agricultură atât plugăria, cât și celelalte îndeletniciri legate de aceasta prin mediul de țară, din a cărui cultivare se desvoltă economia agricolă. Intrunirea acestor îndeletniciri în marele cadru al agriculturii e necesară, pentrucă valoarea fiecăreia este strâns legată de a celorlalte, toate împreună formând un câmp de activitate opus, oarecum, industriei.

Ori, agronomia — în sensul său larg și adevărat — constitue tocmai știința prin care agricultura este îndrumată în așa fel încât să corespundă cât mai bine rostului său de satisfacere a necesităților materiale ale omului.

Medicina veterinară este o știință cu totul particulară. Ea se ocupă numai de boalele animalelor și numai de ele, fiind deci o anexă a zootehniei, iar nici decum invers. Ea se află, față de zootehnie, în raportul care stă phitopatologia — știința boalelor plantelor, o știință nouă, care tinde și ea să-și capete independența — cu phitotehnia (știința culturii plantelor, care este una din științele fundamentale ale domeniului agronomiei, nu însă singura).

Din această cauză medicina veterinară este o știință ajutătoare în domeniul mare al agriculturii.

Despărțirea zootehniei de agricultură, cum vor medicii veterinari români, și numai ei, constitue o scindare artificială a unui domeniu unitar. Și ruperea aceasta a unității agriculturii are urmări nefericite pentru economia națională în slujba căreia se află științele agricole — inclusiv zootehnia.

Această situație e cristalizată admirabil în răspunsul dat de profesorul Ernest Laur dela politechnica din Zürich, secretarul general al uniunii plugarilor elvețieni (țara Simmenthalului și a Schwitzului) la ancheta întreprinsă de Soc inginerilor agronomi români, asupra felului cum este organizată zootehnia în străinătate:

„Creșterea animalelor este încadrată în complexul agriculturii nu numai prin chestiuni de biologie și alimentație ci și prin legăturile ei strânse cu economia rurală. Veterinarii nu au pregătirea economică necesară acestei ramuri de exploatare agricolă și iată de ce, în cea mai mare parte a cazurilor, ei nu pot să înțeleagă angrenarea zootehniei în economia rurală... e necesar ca direcția creșterii vitelor să rămână în mâinile specialiștilor agricoli".

Aceasta este situația, principial. Dacă venim la realitățile noastre de azi, spre a vedea care este pregătirea inginerilor agronomi și a medicilor veterinari pentru zootehnie, ajungem la concluzii similare.

Să vedem cum se prezintă lucrurile.

La facultatea de medicină veterinară, se dă o bună pregătire în ce privește fundamentul de biologie animală — care are desvoltarea ce o are, fiind și la baza medicinii și chirurgiei veterinare — precum și o suficientă îndrumare în acea parte a zootehniei ce se bazează pe acest fundament.

Dar zootehnia are, pe lângă fundamentul de biologie animală și o temelie de biologie vegetală și una de economie agricolă, al căror studiu este aproape cu desăvârșire absent la facultățile de medicină veterinară, deoarece desvoltarea ce acestea o cer, ar stânjeni însăși pregătirea medicală, îndepărtând pe acești specialiști dela rostul lor de medici veterinari. Medicii veterinari cunosc, astfel animalul izolat, ca obiec al biologiei animale, iar nu în funcțiunea economică pe care o are în marele cadru al agriculturii.

La Academiile agronomice, pregătirea este însă cu mult mai apropiată de aceea pe care o cere un bun zootehnis. Se dă astfel în primul rând o suficientă îndrumare în aspectul de biologie animală al zootehniei, studiindu-se științele de bază ale biologiei animale, anume anatomia și fiziologia animală, profesori fiind chiar medici veterinari, apoi discipline de biologie animală din zootehnie, ca zootehnia generală cu genetica, (studiul exteriorului animalelor, zootehnia specială cu anexele ei piscicultura, apicultura și sericicultura, cum și alimentația animalelor, care la rândul ei se bazează pe chimia biologică, toate acestea predate de profesori agronomi. In ce privește cunoștiințele de biologie vegetală și economie agricolă care dau putința ca animalul să fie văzut în mediul căruia aparține și în funcțiunea economică pe care o are, acestea se primesc cu prisosință la academiile agronomice. Astfel se dă pregătire din chimia vegetală care stă la baza alimentației animale, biologia vegetală cu tehnica culturilor vegetale, meteorologia și climatologia, care stau la baza aclimatizării raselor străine, studiul solului și influența lui asupra creșterii animalelor, studiul geneticii — știința variabilității și a eredității — care stă la baza ameliorării animalelor și plantelor și care are o desvoltare — atât în ce privește biologia animală cât și în cea vegetală — cum nu se întâlnește la nici o facultate de medicină veterinară.

In ce privește științele economice, sunt cursuri speciale de Economie națională, Politică agrară, cooperație, economie rurală (știința organizării exploatărilor agricole), estimații și contabilitate agricolă. Științelor economice li se dă o atenție deosebită, deoarece specialistul agricol nu trebue să rămână un simplu cercetător teoretic, ci are nevoe să-și pună știința în slujba unor cât mai bune rezultate practice ce se încadrează în marele câmp al economiei naționale.

De asemenea se studiază și următoarele științe ajutătoare ale zootehniei: statistica matematică pentru studiul biometriei și studiul variațiunii, construcții zootehnice, mașini întrebuințate în industriile zootehnice, industrii agricole cu industrializarea produselor animale ca lapte, carne ouă etc., domenii în care facultățile de medicină veterinară nu dau nici o îndrumare.

In felul acesta, pelângă îndrumarea în fundamentul de biologie animală, studenții în agronomie primesc și o serioasă îndrumare în celelalte două fundamente ale zootehniei, cari la facultățile de medicină veterinară sunt neglijate.

Pe deasupra la academiile de agronomie se studiază și unele ramuri de zootehnie specială, ce astăzi se prezintă ca niște științe de sine stătătoare, piscicultura, apicultura și sericicultura, și cari la facultățile de medicină veterinară lipsesc cu desăvârșire.

E clar deci, că și în actuala organizare a învățământului superior pregătirea pentru zootehnie a inginerilor agronomi este mult superioară celei pe cari o primesc medicii veterinari.

La argumentul pe care l-am desprins din raporturile zootehniei cu medicina veterinară și științele agronomice, se adaogă astfel un argument al competenței actuale, de fapt, prin care inginerii agronomi sunt îndreptățiți a avea conducerea zootehniei.

O verificare suficientă a justeții acestor argumente o constitue, credem, felul cum s'a rezolvat această problemă în alte țări. In Germania, Polonia, Elveția, Jugoslavia, Bulgaria etc., creșterea animalelor, care se face în condițiuni superioare celor dela noi, e dată exclusiv în seama inginerilor agronomi. In Franța unde zootehnia e lăsată în seama atât a inginerilor agronomi cât și a medicilor veterinari, instituțiile zootehnice, cum și cercetarea și îndrumarea zootehnici sunt 90% în mâinile agronomilor. In Italia direcția zootehnică face parte din direcția generală a agriculturii. Iar în Cehoslovacia institutul zootehnic e o secție a Institutului de cercetări agronomice.

Cât privește situația dela noi, sunt destule exemplele inginerilor agronomi cari au condus cu succes centre de creștere a animalelor. Iar medicii veterinari cari au reușit să dea rezultate bune în zootehnie nu datoresc aceasta pregătirii primite în școală ci studiului pe care l-au întreprins singuri asupra problemelor de zootehnie în care nu fuseseră îndrumați.

Iată temeiurile pe care ne sprijinim convingerea că zootehnia trebue lăsată în seama inginerilor agronomi, cari trebue să fie conducătorii și îndrumătorii marelui domeniu al agriculturii, din care creșterea animalelor face parte ca și cultura plantelor.

ALEXANDRU V. MIRESCU

Dela Primăria de Negru

Azi dimineață s'a întrunit delegația permanentă a consiliului comunal al primăriei sectorului II Negru, sub președinția d-lui primar I. Anastasiu.

Gânduri pentru muncitori

Incă din primele numere ale apariției ziarului nostru, ținem să înălțăm prinosul gândurilor noastre cele mai curate, muncitorilor cu creerul și cu palmele, de pe întreg întinsul României. Această — o nu! — în nici un fel de intențiune demagogică! Pentru că dacă există pe lumea asta alcătuire omenească în stare să cunoască și să aprofundeze din experiență proprie și directă toată sfințenia muncii creiatoare, apoi ea este aceea care se înfiripează în jurul unei gazete cinstite.

In adevăr, puțini dintre aceia cari deschid nepăsători un ziar, își dau seama câtă muncă, câtă variată și intensă trudă umană se concentrează în paginile sale. O gazetă este rezultanta celor mai diverse și mai neprevăzute eforturi: începând cu prețioasa creație a animatorului de masse și a semănătorului de idei, și sfârșind-o cu osteneala umilă a culegătorului, a paginatorului și a culegătorului.

Prin urmare, un ziar este prin el însuși cea mai netăgăduită glorificare a muncii, cea mai emoționantă elaborare a elanului omenesc către perfecțiune. Muncitorii români și creștini pot fi încredințați așa dar, că vor găsi în ziarul acesta, purtat pe umerii unor entuziasme tinere și laborioase, toată frățeasca simpatie la care au dreptul. Durerile lor, speranțele lor, dezideratele lor cele mai juste și mai legitime, vor găsi aci înțelegere și o posibilitate practică de a se exprima.

Mai mult decât atât, ziarul acesta își face un punct de onoare de-a aduce muncitorilor vestea cea bună a unei lumi, în care se vor simți ca la ei acasă numai aceia ce-și agonisesc existența cu sudoarea frunții și cu risipa generoasă și altruistă a tuturor energiilor lor creatoare.

ANTON DAVIDESCU

Acordul cu creditorii străini a fost încheiat

Ministrul de finanțe pleacă la Paris pentru a-l semna

D. Mircea Cancicov, ministrul finanțelor, va pleca la Paris Vineri 26 cor., împreună cu d. Mircea Durma, secretarul general al ministerului, pentru a semna noul acord încheiat cu creditorii străini.

Tratativele pentru încheierea acestui acord au fost terminate eri, când d. Zeuceanu, ministrul nostru delegat, a semnat preambulul acordului.

D. ministru de finanțe se va înapoia în țară Mercuri, când vor începe la Cameră discuțiunile asupra bugetului.

Ministerul muncii nu a aprobat nici un proect de lege pentru statutul funcționarilor particulari

Deocamdată vorbe, vorbe

In unele ziare de dimineață a apărut o informație după care ministerul muncii ar fi depus sau ar fi pe punctul de a depune pe biuroul Camerei un proect de lege pentru statutul funcționarilor particulari.

Știrea nu corespunde adevărului. **Ministerul muncii nu a elaborat nici un proect de lege pentru statutul funcționarilor particulari.**

Este exact însă că ministerul Muncii, sezizat de intervențiile asociațiilor de funcționari particulari a numit o comisie cuprinzând reprezentanți ai Camerilor de comerț, ai Uniunei generale a industriașilor, ai Camerei de muncă și ai diferitelor asociații de salariați particulari care să studieze diversele proecte întocmite de aceste asociații și după care comisiunea va ajunge la un acord definitiv.

Stabilind normele generale pentru reglementarea situațiunei funcționarilor particulari, ministerul muncii va proceda, împreună cu această comisiune, la redactarea proectului de lege pentru statutul acestei categorii de salariați.

Ultimele legi financiare cari vor fi depuse în Parlament

D. Mircea Cancicov, ministrul finanțelor, a hotărît ca să nu mai depună la Cameră, deocamdată, decât numai două legi financiare: legea modificatoare a contribuțiunilor directe căreia i s'a restrâns cadrul numai la extinderea patentei fixe, renunțându-se la celelalte modificări și legea privind impunerea marilor clădiri, din a doua perioadă de scutire la ordinar.

Publicitatea românească

Acest spațiu, este permanent rezervat pentru a semnala publicului românesc, numai întreprinderile și magazinele românești și creștine din Capitală.

Prin această inițiativă voim să combatem prejudecata funestă ce persistă încă în sufletele celor mai mulți dintre industriașii și comercianții creștini, în ceea ce privește folosirea presei naționaliste pentru reclama produselor lor. Comercianții și industriașii în chestiune se tem că, recurgând la serviciile ziarelor românești vor cădea victimele boicotului ovreilor.

Vrem să le dovedim că se înșeală.

Ovreii ne vor boicota cu atât mai mult și mai eficace, cu cât noi le vom arăta că ne e teamă de dânșii.

Imediat însă ce vom adopta față de ei o atitudine demnă, hotărîtă, pozitivă și la nevoe chiar agresivă, ei vor dispare din fața noastră ca o vedenie. Mai ales astăzi, când ideea naționalistă triumfătoare, îi calcă pe toți în picioarele cailor ei sirepi.

Publicitatea pe care o facem aci, este gratuită pe timp de o lună.

Băcănii: Coopertiva legionară, str. Gutenberg nr. 3.
Articole de menaj: Ruffer Elena, b-dul Mihail Ghica 60.
Articole de sport: «VIVI»-Petrescu, Brezoianu nr. 41.
Articole de voiaj: Iliescu, Colței nr. 12.
Blănari: Georgescu D., Sfinților 7.
Ceasornicari: Enescu Soare, Victoriei 4.
Galanterie: Crețu, Pânzari 13.
Droguerii: Mihai N. Saizu, str. Atanase Săvulescu nr. 5.
Electrotechnice, Radio: Arvătescu N., Colții 27.
Fotografi: Petrescu Traian, Doamnei 3.
Fierărie: Găetan, Buzești 31.
Incălțăminte: «Cloșca cu pui»-Dumitriu, Carol 62.
Manufactură: Iliescu, Griviței 234.
» Crețu, Pânzari 13 bis.
Zugravi: Stanciu Marin, Eelena Doamna 54.
Tinichigii: Mihăilescu, Rahovei 313.
Ateliere mari: Zarafescu, atelier mecanic, Rahovei 281.
Pălării: Beslegeanu: N. Șelari, etaj.
Tapițeri: Sulică Radu, Bărăției 32.
Tipografi: Copuzeanu, str. Izvor 97.
Uniforme: Fundăuescu, Carol 66.
Vopselării: Cristescu, Colței 10.
Pielărie: Teodorescu, Carol 90.
Geamuri, rame: Ioan Puchiu, calea Moșilor 21.

ULTIMA ORA

Până unde merge sfidarea judeo-comunistă

Nu scrim pentru cei cari sunt obişnuiţi cu insultele şi sfidarea ce ne-o aruncă incontinuu în faţa iudeo-comuniştii şi nici pentru autorităţile care sunt oarbe de cele mai multe ori la aceste manifestări. Ele sunt mici în aparenţă, dar în fond desvălue toată obrăznicia jidovilor ce nu se sfiesc, ca prin orice mijloace să arate că nu se tem de nimeni şi de nimic şi că nu înţeleg să înceteze lupta ce o duc surd dar viguros la săparea din temelii a tot ce avem noi sfânt şi scump.

Scrim pentru publicul ce zilnic varsă bani grei la taraba ce se numeşte *Galeriile Lafayette.*

In preajma lui 1 Martie când tradiţia face ca pentru a-ţi merge bine tot anul să cumperi un mărţişor simbolul primăverei ce se anunţă, la vitrinele acestui magazin jidovesc, se găsesc expuse mărţişoare cu triunghiul mason şi *tablele legii.*

Dacă în ţara aceasta nu se mai găseşte nimeni care să sancţioneze aceste lucruri, dacă autorităţile înţeleg să treacă cu vederea asemenea «nimicuri», facem un călduros apel la cei ce simt româneşte ca şi noi şi încă continuă să mai cumpere dela acest magazin.

Să nu uite că fiecare leu vărsat în brubele perciunatului Schwartz ale cărei sentimente s'au manifestat din nou cu această ocazie, reprezintă un leu în plus în capitalul aruncat în joc la săparea din temelie a ţărei noastre.

CORPUL DELICT

I. Mustaţă

D. Mihalache spune că stă cu succesiunea în mână!

După audienţa dela Palat, şeful partidului naţional-ţărănesc, iar a inceput să creadă şi să spere

Audienţa pe care şeful partidului naţional-ţărănesc o solicitase încă de acum 15 zile Suveranului, s'a produs în sfârşit eri după amiază.

Nu ştim ce ar fi vrut să comunice acum trei săptămâni d. Mihalache Suveranului, dar credem că în orice caz obiectivele în politica internă sunt cu totul altele în urma ultimelor frământări de zilele trecute.

D. Mihalache a făcut însă o greşită şi inelegantă socoteală: Audienţa d-sale, cerută de atâta vreme şi care trebuia să aibă odată un soroc, căzând după recentele întâmplări, în care guvernul a fost serios sdruncinat, s'a socotit îndreptăţit să creadă că a fost ales de factorul constituţional la succesiune.

In reportajul primului nostru număr, am arătat că logica politică impune o rezolvare ce nu poate fi decât de centru, numirea unui guvern dintr'o extremă, provocând prin prezenţa sa cealaltă parte a balanţei.

D. MIHALACHE IN FRIGURI

După ieşirea dela Palat d. Mihalache a refuzat să facă declaraţii presei în legătură cu această audienţă. (Se pare că a fost instruit să procedeze astfel ca oamenii cu importanţă în stat. Dacă nu spui nimic, intreaga presă spune: «Vincee !»).

Cuprins de frigura politică d-sa a plecat direct acasă unde era aşteptat de secretarul general al partidului şi încă doi trei

D. I. MIHALACHE

fruntaşi, cu care a rămas în consfătuire. (Le-a spus cu sart ce a fost la Palat).

Pentru ca să afle şi Ardealul, că şeful a fost totuşi primit după îndelungată aşteptare, un telefon din Capitală a anunţat pe d. Mihai Popovici. (Se pare că la telefon a fost o faţă armenească).

Cercurile naţional-ţărăniste, după «succesul» d-lui Mihalache de eri, dau ca sigură convocarea delegaţiei permanente a partidului, în cursul săptămânii viitoare, iar deocamdată pentru mâine dimineaţă, sfatul parlamentar, unde bine înţeles, preşedintele partidului, va face un amplu expozeu.

REALITAŢI

Deocamdată, adică până după votarea bugetului, cu toate nemulţumirile din sânul partidului, guvernul rămâne mai departe

Cât priveşte eventualitatea schimbării de atitudine, aceasta desigur că rămâne să fie rezolvată în delegaţia permanentă care se intruneşte Joi 25 Februarie.

Iată de ce noi socotim prematură infrigurarea d-lui Ion Mihalache. Surprizele sunt posibilităţi mai mult sau mai puţin indepărtate, dar până atunci noi credem că aritmetica politică se face pe realităţi.

Aceasta nu o ştie d. Mihalache.

STILEX

După conferinţa balcanică

Conferinţele diplomatice nu sunt de obiceiu evenimente prea interesante. Schimb de discursuri banale, asigurări reciproce, comunicate optimiste, toate mai mult sau mai puţin sincere, mai mult sau mai puţin semnificative.

Totuşi ultima conferinţă a Inţelegerii Balcanice a avut o problemă serioasă de discutat şi a lăsat să se întrevadă anumite tendinţe noui.

Problema încadrării pactului bulgaro-jugoslav in pactul de inţelegere balcanică a constituit centrul preocupărilor conferinţei.

Intr'adevăr, în fond, inţelegerea balcanică este un tratat de garanţie reciprocă faţă de Bulgaria. Art. 1 şi 2 sunt clare. Statele contractante îşi garantează „securitatea tuturor frontierelor lor balcanice" şi „se angajează a nu intreprinde nici o acţiune politică faţă de orice ţară balcanică nesemnatară a prezentului acord, fără aviz mutual prealabil şi a nu lua nici o obligaţiune politică faţă de orice altă ţară balcanică, fără consimţământul celorlalte Părţi Contractante".

Ori iată că Jugoslavia inchee un pact „veşnic" cu Bulgaria. A întrebat mai inainte — in timp util — celelalte părţi contractante? Le-a cerut consimţământul? Mi-e teamă că la aceste intrebări nu se poate da un răspuns categoric afirmativ.

Dar indiferent de procedură realitatea e evidentă, între Belgrad şi Sofia s'au stabilit raporturi care constituesc o tulburare a echilibrului diplomatic şi politic existent în Balcani.

Ce a determinat această schimbare? Fără îndoială în primul rând, un nou acces de solidaritate slavă. In relaţiile sârbo-bulgare, se produc periodic asemenea accese.

Numai după războiu am putea înregistra vre-o trei. Au ele o durată mai mare? Ca să nu intrebuinţăm „veşnicia" ultimului pact bulgaro-jugoslav.

Până acum, toate încercările de apropiere trainică între Sofia şi Belgrad au dat greş. De obiceiu s'au sfârşit cu sânge. Să fie ultima încercare mai trainică? Posibil dar nu probabil. Cu toată eclipsa lor momentană macedonenii nu par a-şi fi spus ultimul cuvânt în politica bulgară. Aşa dar nu credem în permanenţa nouei orientări a politicei jugoslavo-bulgare. Deocamdată însă această orientare există şi trebue s'o avem în vedere în socotelile noastre.

Dar în afară de solidaritatea slavă ce a mai determinat-o? Fireşte anumite influenţe care nu pleacă nici dela Paris, nic della Moscova, ci dela Barlin şi dela Roma.

Politica jugoslavă, ca şi politica japoneză, e suplă şi e *independentă*. Ea se orientează după criterii proprii şi nu ezită să cocheteze cu Roma şi cu Berlinul chiar când e aliata Parisului. D. Stoiadinovici a obţinuta vantagii economice şi politice considerabile de pe urma acestei supleţe.

E dureros să recunoaştem că Jugoslavia — după atâţia ani de violent antagonism cu Italia — a ajuns astăzi să aibă mult mai bune raporturi cu Roma decât le avem noi.

Să sperăm însă că bunul simţ al d-lui Victor Antonescu, va reuşi să înlăture unele monstruozităţi create de d. N. Titulescu şi că acţiunea pe care politica românească o duce la Belgrad va şti să împiedice o prea trainică cimentare a prieteniei sârbo-bulgare, cimentare periculoasă intereselor româneşti.

Dar ca să reuşim la Belgrad şi în politica noastră balcanică trebue să ne apropiem în oarecare măsură de punctul de vedere jugoslav, şi să nu ignorăm anumite curente foarte puternice în Balcani.

Jugoslavia nu înţelege să fie prietena Moscovei, nici să vie în conflict cu Germania, nici să-şi strice bunele relaţii cu Italia.

Să luăm aminte! Şi să mai luăm aminte lu vizita d-lui Rüstü Aras în Italia şi la o frază a comunicatului Inţelegerii Balcanice, aceea prin care îşi exprimă mulţumirea pentru acordul anglo-italian în Mediterană. Influenţa italiană a fost la un moment dat preponderentă în Balcani şi acum — după criza abisiniană din care Roma a ieşit victorioasă — se pregăteşte să redevie hotărâtoare.

Aliaţii noştri din Inţelegerea Balcanică sunt de unde bate vântul şi se orientează conform intereselor lor.

De ce am rămâne noi ultimii cari să înţeleagă noua Europă?

PAUL MIHAIL

Pe toate fronturile naţionaliştii înaintează

SALAMANCA, 23 (Rador). — Agenţia Havas transmite:

Comunicatul oficial al marelui cartier general naţionalist arată că pe frontul diviziei V, în sectorul Calamocha, naţionaliştii au alungat pe inamic de pe poziţiile puternice pe care le ocupa, provocându-i numeroase pierderi.

Pe frontul diviziei VIII, în urma luptelor de Sâmbătă şi de Duminecă, inamicul a părăsit pe teren peste 4000 de morţi.

Guvernamentalii au deslănţuit Luni atacuri violente asupra poziţiilor noastre dela Escamplero şi Rybelles, dar au fost respinşi, părăsind pe teren câteva sute de morţi.

Pe frontul Motril, forţele internaţionale au încercat să atace la Garnatilla, dar după un violent contra-atac, naţionaliştii au ocupat poziţii noi înaintea liniilor celor vechi şi şi-au consolidat poziţiile.

In legătură cu incidentul dela Gdynie

VARŞOVIA 22 (Rador). — Ambasadorul Poloniei la Moscova a remis d-lui Litvinov, comisarul poporului pentru afacerile străine, o notă de protest contra propagandei comuniste desfăşurate în portul Gdynia de echipajul unui vas sovietic.

O incalificabilă cutezanţă iudaică

Societatea de telefoane pângăreşte locuinţelor creştinilor din România cu Steaua lui David, care n'ar putea avea loc decât în sinagogi

Nu ştim dacă aţi avut vreodată curiozitatea de a examina cu atenţie un receptor obişnuit de la aparatul telefonic, reprodus in zeci de mii de exemplare în toate casele mai răsărite din ţară. In cazul când n'aţi făcut'o încă, vă rugăm s'o încercaţi: Veţi descoperi numai decât pe una din faţetele aparatu*lui* şi anume pe aceea destinată emisiunii sunetelor, o foarte vizibilă STEA A LUI DAVID, aşa precum nu se văd de cât pe zidurile murdare ale sinagogilor.

Intenţiunea ultragiantă este evidentă şi ea este în acord cu firea laşă, josnică şi inclinată spre farse de prost gust, a ovreiului de pretutindeni şi de totdeauna. In cazul de faţă, ovreii de la Societatea de telefoane, vor să pângărească locuinţele creştinilor, să ne constrângă să admitem pe mesele noastre *de* lucru, pe obiectele noastre uzuale, simboalele superstiţiilor lor egoiste şi adesea ridicole.

Denunţăm cu toată indignarea această porcărie incalificabilă. Şi ne place să sperăm că românii nu vor mai tolera ca pe lângă jaful, pe lângă specula neruşinată la care se dedă Societatea prezidată de către GRIGUŢA MATUROESCU-FILIPEŞTI, să fie şi ultragiaţi cu atâta josnică perfidie.

Spelunca asiriană de spioni şi de jefuitori din Calea Victoriei, va trebui să fie constrânsă să-şi ridice receptoarele cuşer cât mai urgent posibil şi să le în*locuiască* cu altele de pe care să lipseacă Steaua sinagogală.

Aşteptăm svâcnirea spontană şi unanimă a domnităţii creştine, grav incălcate.

Asasinarea unui Legionar în comuna Manafia

Eri dimineaţă a fost asasinat de către doi indivizi, legionarul Luca V. Petre din com. Manafia jud. Ialomiţa, Criminalii, rămaşi încă neprinşi au fost instigaţi de lucrătorii unguri din fabrica de cărămizi «Mazianof».

Postul de Jandarmi local a luat măsuri pentru prinderea crimnalilor identificaţi.

Studenţii cari au sancţionat pe studentul Rădulescu au fost arestaţi aseară

Eri după amiază au fost chemaţi la cabinetul de instrucţie cei patru studenţi români cari au declarat că sunt autorii sancţionărli lui Gogu Rădulescu.

După noulle declaraţii pe care studenţii le-au dat judecătorului de instrucţie, parchetul a socotit că acest caz iese din competenţa instanţelor civile, urmând a fi din nou instruite de către organele justiţiei militare.

In consecinţă a dispus arestarea studenţilor: Virgil Rădulescu, Viorel Trifa, Iordache Spânu şi Vasile Popescu, urmând ca în cursul zilei de astăzi să fie predaţi instanţelor militare.

Chemarea ceasului este mare. Ceasul cere să fim prezenţi şi suntem. Auziţi, tineretul României strigă, furtunatic: Prezent! Doina e prezentă. Brazda s'a încolonat în marşul datoriei. Nimeni nu absentează. Nimeni nu dezertează. Auziţi! Răspund şi cei căzuţi: Prezent, Prezent, Prezent! Suntem la datorie. Suntem gata!

In faţa furtunei celei mari rezistă numai stejarii verzi, cari nu sunt roşi de putreziciune. In faţa vijeliei, stejarii se frâng, dar nu se îndoaie. Trăim vremuri de furtună şi vijelie. Dar stejarii stau drepţi în faţa furtunii, mereu drepţi, înălţându-şi semeţi fruntea şi coroanele spre soarele biruinţii româneşti

ECOURI ŞI POLEMICI

*In primul editorial de pagina intâi, publicat in numărul de eri al ziarului nostru sub titlu: «***In ceasul ultim***» s'a strecurat o eroare gravă, care schimbă sensul unei intregi frase. Anume, in rândul al noulea, in loc de: «***Faza a treia este FAZA RECUNOAŞTEREI***», s'a tipărit: «***FAZA reconstituirei***», ceeace, evident, nu e tot una.*

Facem cuvenita rectificare pentru aceia dintre cetitorii noştri cari n'au făcut-o singuri.

Presa comunistă anunţă zilnic mari victorii «republicane» pe frontul spaniol. Republicanii, ei intre ei, se bucură şi se felicită.

Dar in corpul telegramelor se vorbeşte mai mult de biruinţe naţionaliste («rebele»).

Numai titlurile sint «republicane». Restul e comunist. Şi'n presa republicană dela noi şi la «republicanii» spanioli».

Şi infrângerea, pe ambele fronturi, tot comunistă e.

Proectul pentru modificarea legii Curţii de Casaţie, a fost repus eri în discuţia comisiunei legislative.

S'a dat redactarea definitivă articolelor din proect, urmând ca el să fie luat in discuţia generală a Camerii.

La naţional-ţărănişti e mare fierbere pe chestia audienţei d-lui Mihalache la M. S. Regele. Cadrele se agită şi sunt gata pentru împărţirea locurilor în vederea guvernării. Fierberea va fi însă şi mai mare atunci când îşi vor da seama că posibilitatea unui guvern internaţional-ţărănist este exclus.

Comisia bugetară a fost convocată pentru Joi 25 Martie, când va fi desemnat raportorul bugetului în persoana d-lui C. C. Zamfirescu.

Vineri se va depune pe biroul Camerii legea bugetară, iar cel mai târziu Luni se întruneşte comisiunea.

Expunerea de motive se va împărţi in Adunarea Deputaţilor tot Luni.

D. Const. I. C. Brătianu, şeful partidului liberal, a primit eri dimineaţă pe d-nii C. Dimitriu şi Bebe Brătianu cu care a lucrat în vederea convocării delegaţiei permanente a partidului, care se va ţine Joi 25 Februarie.

In şedinţa de eri a Senatului d. ministru al cultelor a depus legea votată de Cameră pentru organizarea ministerului cultelor şi artelor.

Comisia financiară a Senatului se va intruni azi la ora 5 după amiază, pentru a examina legea votată de Cameră, pentru înfiinţarea Institutului Naţional de credit agricol.

In numărul de mâine vom publica un articol intitulat: Nicolae Titulescu, semnat de d. MIHAIL MANOILESCU.

In şedinţa de eri a Senatului d. ministru Victor Iamandi, a depus legea votată de Cameră pentru organizarea ministerului cultelor şi artelor.

M. S. Regele, a primit eri in audienţă de lucru pe d. Iamandi, ministrul cultelor şi artelor.

Ca răspuns la telegrama ce a adresat părăsind Grecia, d. Victor Antonescu, a primit următoarele din partea d-lui Metaxas, preşedintele consiliului de miniştri grec şi ministru al afacerilor străine: „Mulţumind Excelenţei Voastre pentru amabila telegramă, ţiu să vă spun cât am fost de fericit a intra în relaţiuni personale cu Excelenţa Voastră. Păstrez cea mai bună amintire de convorbirile noastre atât de cordiale ale căror rezultate fericite sunt dovada solidarităţii atât a legăturilor ce unesc cele două ţări ale noastre, amice şi aliate, cât şi a Inţelegerii Balcanice.

D-nul Gh. Tătărăscu, preşedintele Consiliului, va primi astăzi după amiază în audienţă pe d. I. Lugoşianu.

In Monitorul Oficial de Luni 22 Februarie a apărut decretul regal prin care se stabileşte compunerea comisiei pentru îndrumarea comerţului exterior.

Astăzi va fi primit în audienţă de d. Victor Antonescu, d. Ionel Lugoşianu, ministrul nostru la Roma.

Epilog la afacerae Skoda...

Bruno Seletzky indolent faţă de justiţia românească

Mâine urm asă se judece în faţa secţiei II-a a trib. Ilfov un epilog al afacerii Skoda.

Desbaterile nu au putut duce încă la fondul procesului, pentrucă faimosul Bruno Seletzky nu se prezintă în faţa instanţelor româneşti să-şi facă depoziţia ca martor.

Se ştie că fostul director al Skodei s'a bucurat de o elemenţă deosebită din partea justiţiei româneşti care l'a eliberat cu un ceas mai de vreme din locul unde trebuia să-şi ispăşească pedeapsa.

Azi Bruno Seletzky în loc să se prezinte justiţiei româneşti, se mulţumeşte să figureze în cronicele mondene ale ziarelor vieneze, sfidând justiţia ţării care i-a acordat ospitalitate şi clemenţă...

Mareşalul Graziani în afară de orice pericol

ROMA 23 (Rador). — Agenţia D. N. B. află din Addis Abeba că starea sănătăţii mareşalului Grazianl se ameliorează tot mai mult.

Starea generalului Liotta este şi ea satisfăcătoare.

ORA 2

Intrevederea Tătărăscu-Victor Antonescu

Eri după amiază, d. Victor Antonescu, insoţit de d. Victor Bădulescu, s'a dus la locuinţa d-lui Gh. Tătărăscu, preşedintele consiliului, cu care a avut o lungă consfătuire. Seara, d. Tătărăscu, a primit la d-sa acasă pe d. I. Lugoşianu, ministrul României la Roma. Primul ministru împreună cu d-nii Victor Antonescu şi I. Lugoşianu au discutat situaţia e

Ministerul de interne dat în judecată, pentru calomnie, de d. Corneliu Codreanu

In urma aprecierilor făcute la adresa d-sale, in parlament, de d. Iuca, ministrul internelor, in legătură ce priveşte corecţiunea aplicată, *de către studenţime,* lui A. Rădulescu, membru al partidului naţional-liberal, d. Corneliu Codreanu simţindu-se calomniat s'a adresat parchetului general al Curţii de Apel, cerând trimiterea in judecată a ministrului de interne.

Lupte aprige la Oviedo

GIJON 23 (Rador) — Agenţia Havas arată că naţionaliştii au deslănţuit Ieri dimineaţă un furios contra-atac pe frontul Oviedo.

Ei au reuşit să recucerească orfelinatul, în care intraseră guvernamentalii cu o zi înainte.

După amiază, miliţienii guvernului au reluat ofensiva, puternic sprijiniţi de avioane şi au complectat încercuirea oraşului Oviedo prin ocuparea tuturor poziţiilor care domină oraşul, în special al vârfului Arca şi a muntelui Otero şi prin tăierea tuturor comunicaţiilor dintre Oviedo şi restul provinciei frământări.

TIPARUL INSTITUTULUI DE ARTE GRAFICE «EMINESCU», STR. ING. ANGHEL SALIGNY No. 2. TELEFON 3.26.68.

Redactor responsabil: V. OLANIUC-STERE.